

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

Druhé číslo
Duben 2005

Vážení přátelé, s přílivem jara, kdy vše ožívá, taktéž i v naší činnosti musíme konstatovat pozitivní posun v aktivitě našich čtenářů a jejich zájmu o naši práci. Potěšilo nás, že přibyla řada dalších námětů a příspěvků, které budeme postupně v Občasníku realizovat. Přejeme všem našim čtenářům hodně nových životadárných sil a harmonii v jejich osobním životě.

Věříme, že i v tomto čísle najdete spoustu myšlenek a námětů k zamyšlení.

Z ohlasů na minulé číslo Občasníku

Ohlasů tentokrát přišlo více než jindy. Byli jsme velmi potěšeni, že se naši čtenáři „probudili“ a napsali nám své názory. Nejvíce jich přišlo na článek p. Kavana z Blanska s tím, že by se celá řada čtenářů ráda podílela na sestavování „učebnice“ duchovnosti pro děti. Jsme velmi rádi, že právě tato otázka zajímá tak velký okruh čtenářů, a sami jsme zvědaví, jak se bude celá tato záležitost vyvíjet.

Z mnoha dopisů jsme vybrali dva příspěvky. Ve druhém příspěvku jsou i dotazy, na které odpovídá náš spolupracovník M. Štěpán, jinak šťastný otec dvou dětí, jejichž porody byly právě v minulém Občasníku vykresleny.

Vážení přátelé v Agape,

v Občasníku som čítal článok p. Brzobohatej „Ohlédnutí za uplynulým rokem“ a cítiť z neho smútok alebo sklamanie z reakcií či aktivity čitateľov. Asi viem, o čom písala.

Ja sám sa koľkokrát prichytím pri tom, ako nad niečím uvažujem a chcem v tom niečo podniknúť, no akosi sa mi potom nedostáva chuti a sily to potiahnuť niekam ďalej. Tak si to obhájal môj mozog. Ale inak je to len obyčajná lenivosť. Priznávam, a snažím sa prekonávať ju. Na druhej strane predsa musím dať trochu zapravdu aj mozgu, že tá energia nie je, čiže sa niekde stráca. A to je ďalší podnet pre vzniknutie otázok, čo robím zle. Dúfam, že sa mi dostane odpovedí. Tým chcem len povedať, že kopa úsilia a času, ktorú venujete Vašej práci a podávate to ďalej sa určite nemiňa účinku. A ďakujeme Vám za to. Možno Vašimi očami videné je to pomalé, nedostatočné, nič sa nehýbe. Ale ono sa hýbe. Zvláštne, že to píšem, som totiž hrozne netrpezlivý. No, jednoducho Vás chcem podporiť, určite robte ďalej čo robíte a píšete čo si myslíte. Môžem hovoriť len za seba... mne to veľmi pomáha. Tak isto myšlienky Dr. Staňka sú pre mňa silným impulzom, aby som isté veci prehodnocoval.

Taktiež som čítal článok „názory a podnety“ od p. Aloisa Kavana. Je to veľmi dobrá myšlienka, ktorá tu „visí“ už dlho. Ak by sa toho niekto chytil, bolo by dobré. Snažil som sa uvažovať nad tým z pohľadu rodičov, ale najmä detí. Asi sa predsa len bude musieť „vymeniť“ generácia rodičov (globálne). Keď to má ísť do škôl. Ale nejako začať treba. Keď sa niekto opýta, aby sa mu dostalo. Dať niečo také dohromady chce nejaký ten vývoj a určite veľa názorov „kompetentných“. Asi by na tom mali robiť ľudia z pedagogiky (zodpovední Stvoriteľovi), čo sú denno denne v kontakte z deťmi aj rodičmi. Tí, čo poznajú „medzery“ v systéme spoločnosti a školstva. Keď som nad tým premýšľal, vrátil som sa do minulosti, že ako som to vnímal ja. Chodil som z vôle rodičov na „náboženstvo“ a teda veľa som z toho nemal. Dali mi do ruky knižočku so slovami „toto sa nauč“. No dobre. Kapacita mozgu je veľká. Ale nevzbudilo to vo mne záujem, otázky. Spôsob podania - odrecitovanie nepochopenej básničky. Žiadne zanietenie, nadšenie. Takže z toho mi vychádza: vyvolať podnet k zamyšleniu sa, vyvolať kopy otázok. Primerane, aby bolo možné sledovať niť. Toto a toto je, ako sami vidíte takto a takto. Prečo si myslíte, že to tak je. A ponechať priestor na názor a ten usmerňovať. Niekedy sa čudujem, čo všetko z detí „lezie“. A toto funguje. Samozrejme, vždy sa nájdú jedinci, čo sa „nechytia“. Ale to je už na učiteľoch, teda keď je to v rovine vyučovania na školách. Aj to je také ošemetné to slovíčko vyučovanie. Skôr by som to nazval „cielený debatačný krúžok“. Tolko môj pohľad. Robiť niečo také je veeeelmi zodpovedné. Držím všetky palce... Pavel. L., Zvolen

Vážené a milé Agape, zdravím všechny členy sdružení!

Po přečtení letošního Občasníku „Ohlédnutí za uplynulým rokem“ Jany Brzobohaté stále myslím na to, že bych se alespoň tentokrát měla ozvat a zaslat Vám reakci na Vaše snažení. Je mi velice líto a také mě hodně překvapilo, že počet předplatitelů Občasníku na letošní rok je zatím poloviční, moje představa o číslech zájemců byla opravdu jiná. Jsem ale moc ráda, že i tento počet Vám umožní pokračovat dále ve Vaší práci s časopisem, na který se vždy velice těším, který mi přináší tolik nového a zajímavého, a věřím, že se řady čtenářů přece jenom rozrostou. Děkuji Vám za něj opravdu velice!!

Chtěla bych Vám dodatečně poděkovat i za doporučení firmy Missiva. Dala jsem se inspirovat Vaším typem na výrobky této firmy (používám je několik měsíců) a jsem velmi spokojena. Již delší dobu mě trápila představa co dokáží s naší Zemí dělat chemikálie, které používám v domácnosti, že bych měla řešit alespoň zlomek problému v celém tom velkém množství negativních vlivů, které ovlivnit nedokážu. Nyní mám svědomí lehčí vždy, když peru nebo umývám nádoby... Navíc dobrý pocit, že ani na náš organismus nemají tyto prostředky

špatný vliv. Na jaře čekám miminko, a tak jsem si opatřila informace, jak s pomocí produktů dobře udržovat bavlněné plenky, které, věřím, budou pro miminko ale i životní prostředí daleko vhodnější než papírové, jednorázové.

Před rokem jste mi pomohli dostat se k nádherným knihám „Zvonící cedry Ruska“, které na mě opravdu velice zapůsobily. Vysadila jsem několik stromečků, s manželem jsme si sehnali dva semenáčky cedru a já přemýšlela o tom, jak lépe žít, jak se připravovat na miminko a zda se mi podaří předat mu v budoucnu lásku a úctu k přírodě, zemi, Bohu....

Váš Občasník mi velice pomáhá, vede mě dále. Přestože by se mohlo zdát, že jsem pasivním čtenářem časopisu, dostanu vždy mnoho inspirace a impulsů pro rozšiřování svých obzorů. Cítím, že je toho velice mnoho, co bych měla zlepšovat, pracovat sama na sobě...

Možná i proto mě nenapadlo zúčastnit se nějakých polemik a diskusí v časopise.

Nyní si dovoluji zareagovat na článek „Místo, kde se rodí děti...“, za který jsem Vám velice vděčná. Nechci v žádném případě polemizovat o tom, co jak pan Vlastimil Marek napsal nebo myslel ve své knize Nová doba porodní. Jen bych chtěla říci, že tato kniha přivedla mnoho maminek k diametrálně odlišnému nazírání na ženství, mateřství, vztah k miminku - třeba ještě nenarozenému, jak se připravit na bytost, která si nás vybrala, či byla předurčena právě nám.

Jsem ráda, že mi otevřela pravdivou skutečnost o současných porodech u nás a o tom, jak by to asi mělo přirozeně probíhat - v přirozených podmínkách, které jsou k matce i miminku daleko přátelštější, než je zvykem ve většině našich porodnic.... Podobná kniha v našich zeměpisných šířkách doposud nebyla, navíc od českého autora. Dokonce mi pomohla najít řešení pro místo mého porodu (který očekávám začátkem dubna). Stále prosím o pomoc Pannu Marii, aby vše proběhlo tak, jak náleží. Od počátku se zúčastňuji setkávání nastávajících maminek v A-centru v Praze 8, kde se věnujeme těhotenským tancům, zpívání, nošení miminek v šátku, povídání a předávání si zkušeností s mateřstvím. Toto celé snažení ukazuje „vědomým“ maminkám cestu. Tam jsem se setkala s několika maminkami, které se dostávaly od přečtení knihy pana Marka do A-centra a také k Vaším knihám (Láska muže a ženy..., Otevření duchovního oka atd.).

Zakladatelkou této organizace je velmi blízká osoba pana Marka (shodou okolností také A-centrum doporučuje výrobky firmy Missiva). Je to nádherný člověk, který pomáhá velkému množství lidí, převážně maminkám. Sama na své miminko, s mádnou na krku z Vaší knihy, stále trpělivě čeká. Moc bych jí přála, aby se její největší touha jednou naplnila.

Abych vysvětlila, proč o tom všem mluvím, ještě mi dovolte malé srovnání: po přečtení všech dostupných dílů Anastasii - Zvonící cedry Ruska, které mě opravdu velice oslovily, jsem došla k zoufalému závěru, že je prostě nemožné, aby bylo mé (naše) dítě správně počato, přivedeno na svět, vychováno, nehlédě na jeho vývoj, výživu atd. Bylo mi to vše velice líto, nenacházela jsem v našich podmínkách řešení.... Životní cesty mě dovedly k přesvědčení, že Bůh a život v Ježíši Kristu je klíčem ke všemu...Vše ostatní bude JEN (i když dobrým) odleskem, nasměrováním, jen jednou možnou cestou z mnoha. Nic jiného nelze brát DOSLOVA či ABSOLUTNĚ. Pouze On je správná cesta.... Anastasia mi přiblížila vztah k přírodě, osoby kolem pana Marka ukázaly praktickou cestu v pragmatických věcech života. Bohu vděčím za svůj život, víru, lásku....

Pomáháte mi i Vy - tvůrci Občasníku, knih, automatických kreseb a rozborů. Těším se, až Vás budu moci požádat o automatickou kresbu našeho porodu.

Neustále přemýšlím o svém miminku, přemýšlím o škodlivosti očkování (alespoň oddálení očkování o několik měsíců, až bude imunita děťátka lépe vytvořena). Velmi bych vás chtěla poprosit o Váš názor o aplikaci očkování v prvním roce dítěte. Mám se v tomto případě podrobit rutinním praktikám našeho zdravotnictví a prosit o ochranu, nebo si prosadit alespoň oddálení očkování, případně některá vyločit? S láskou Jana H., Kolín

Odpověď: Přirozený porod podle našeho názoru není dán nějakou alternativní polohou nebo postupem přípravy či prostředím porodnice, ale tím, že maminka dokáže porodit sama bez výrazné pomoci lékařů, že její tělo samo vykoná všechny potřebné věci ve správném pořadí. K tomu není porodnice nutnou podmínkou, ale jen vhodným příjmem situace. Pokud si žena např. zafixuje, že když jí bude před porodem vykonán klystýr či vyhození proti její vůli, je všechn následující porod už pokažený, sama se zřekla možnosti rodit přirozeně. Samozřejmě je důležité, aby personál porodnice byl co nejvímavější k potřebám a pocitům rodičky, ale je nutné si na druhou stranu uvědomit, že nemocnice je složitý organizační celek, a aby mohl fungovat, platí v něm určitá pravidla a postupy, kterým je třeba se přizpůsobit.

Informace o podobě přirozeného porodu jsou velice důležité, protože je chudák ta žena, která zvolí cestu vlastní pohodlnosti či podle strachu a nechá si dítě místo vlastního porodu vyjmout lékaři, ať už je to jen epidurál, tisíce léky proti bolesti, nebo nakonec císařský řez. Schválně mluvím o pohodlnosti a strachu, a ne o situaci ohrožení života matky či dítěte, ale o tom, že taková matka nezvládla sama sebe v průběhu těhotenství a nemilovala dostatečně své dítě. Úmyslně nekladu primární vinu na lékařské postupy a medicínské informace, protože si myslím, že i kdyby bojácné matce byl nabídnut veškerý okolní komfort porodnice, nebylo by to zárukou porodu bez komplikací.

Trochu obšírněji jsem se seznal o stěžejním tématu knihy Nová doba porodní, a teď mi dovolte, abych se Vám představil a doopravdy odpověděl na Váš upřímný dopis: Jmenuji se Martin Štěpán a jsem otcem dvou dětí (Aničky a Martínka) a šťastným manželem své ženy. Protože jste četla článek z Občasníku „Místo, kde se rodí děti...“, dovoluji si Vám říci, že první a druhý porod patří mé ženě a je mezi nimi rozestup 4 roky. Se zájmem jsme si přečetli se ženou Váš krásný dopis a moc Vám gratulujeme k prvnímu očekávanému miminku. Máme pro Vás jedinou a jednoduchou zprávu, usilujte hlavně o pokoj v duši, psychickou vyrovnanost a upřímné těšení se na miminko. Nasměřujte svou důvěru k Panně Marii a požádejte o její ochranu. Určitě nemějte z porodu strach. I když to budou pro Vás zážitky nové a neznámé, vše už bylo dávno přírodou nachystáno a Vám ani miminku se nic špatného stát při tom nemůže. Porodní bolesti sice bolí hodně, ale ihned po porodu vše ustane a zůstanou Vám jen krásné vzpomínky.

Myslíme si ale, že samotné snažení a „mechanické rituály“ kolem přípravy na těhotenství a porod samy o sobě nezaručí pozitivní výsledek, daleko důležitější je vnitřní založení a naladění maminky, protože když to trochu přeženu, maminka může mít sílu překonat všechny překážky, aby své děťátko uchránila a dala mu to nejlepší. Dále je velice důležitá kvalita a hloubka vztahu otce a matky. Máme se se ženou moc rádi a dokážeme si být v těžkých chvílích vzájemnou oporou. Proto moje účast při obou porodech byla pro nás příjemná a uklidňující. Je dobré vědět, že máte po ruce někoho, kdo může pomoci, když třeba v porodnici není všechno tak, jak by nejlépe vyhovovalo. Jako protiklad jsem už slyšel i názor jednoho pána ve středních letech, který prohlásil, že by v některých situacích svou ženu raději nechtěl vidět a proto by k porodu nechtěl jít.

Nakonec zmíním i prosbu o duchovní pomoc a ochranu, která však může mít mnoho podob. Moje žena po celou dobu nosila medailonky s Pannou Marií, protože jí to dříve tak nějak samo oslovilo, že by ho ráda měla. Žena sama to jako přímé oslovení Panny Marie

nevinná, nicméně celou dobu byla v takovém klidu a pohodě, že sama by si to asi těžko dokázala jen tak vsugerovat. Nepočítá se však jen úsilí o napojení samotné matky, ale i prosby či modlitby partnera či blízké rodiny. Získané napojení je výsledkem celé konstelace rodiny a okolí, protože se všichni neustále ovlivňují. V našem případě jsme myslím dodali silný impuls hned při početí, když jsme chtěli připravit ten nevhodnější okamžik pro „zavolání“ miminka. Ale ten jakoby stále nepřicházel. Žena už na mě byla našťavaná, že stále otálim a tak jsem nakonec poprosil nahoru, že udělám pro maminku a miminko vše, co dokážu, jen aby to dobře dopadlo. A opravdu se dostavily následně zkoušky (v podobě hrozičeho potratu a pak ještě předčasného porodu), které tento slib prověřily. Přesto to na Martínkovi nezanechalo žádné následky.

V současné době očkovací látka hrazená pojišťovnou je dost nekvalitní a hůře snášená, než tomu bylo před čtyřmi lety, kdy se narodila Anička. Po prvním očkování ještě v porodnici Martínkovi nepříjemně zahnisalo místo vpichu na ramínku a dodnes tam má jizvu. Klasické očkování zvané pětikombinace hrazené pojišťovnou jsme nepřijali a připlatili jsme si za jinou vakcínu, kterou nám doporučila naše doktorka. Jedná se o HEXAVAC (<http://www.aventis-pasteur.cz>). Stálo to sice 3500 Kč, ale myslíme, že se to vyplatilo, protože injekce jsou jen tři a vůbec žádné negativní příznaky jsme nepozorovali. Sama doktorka nás upozornila, že od výměny „státní“ vakcíny eviduje zvýšený výskyt komplikací, horeček a podobných potíží, než tomu bylo v dřívějších letech.

Co se týká možnosti odložení očkování, jsme na tom jako rodiče dost špatně, protože očkovací metody definuje zákon tohoto státu a jeho přestupování je trestné. Výjimky jsou povolené pouze ve zvláštních případech a věc musí posuzovat na žádost lékaře hygienická stanice. Takže téměř žádný manipulační prostor. Proto jsem se v duchu pouze pomodlil a nechal věci na vůli Boží. Ještě nám známá léčitelka poradila, že negativní účinky očkování dokáže odstranit homeopatikum Thuja podaná před a po zákroku, ale tu jsme nakonec nepoužili, protože manželka mi připoměla, ať napanikařím a důvěřuji přirozené imunitě kojeného dítěte.... mastepan@centrum.cz

Z dopisů našich čtenářů

O síle modlitby a dětech s černou nitkou

Paní doktorko, se zaujetím jsem vyslechla na jedné z nahrávek Vaše vyprávění o dítěti, které uteklo z Vaší pracovny. Před léty jsem prožila něco podobného. Přesný letopočet si nevzpomínám, patrně to byl rok 1989 nebo 1990. Byly prázdniny a já jsem jela na Valašsko navštívit přítelkyni z chmelové brigády.

Tehdy jsem jela vlakem, spěšninou, která měla konečnou ve Vsetíně. Byl pátek a z Brna odjíždělo dost lidí za příbuznými na venkov. Přisedla jsem si do kupé ke dvěma starším lidem, muž vezl košík s ovocem, žena nadšeně povídala, že si byla v Brně koupit nějakou knihu. Kam jedete slečno? Až na konečnou, na Valachy. Tam je krásně, já to tam znám, říkal muž a žena souhlasně přikyvovala. Pak se stalo.

Nastoupila matka s dítětem, s holčičkou asi čtyř až pětiletou. Já chci sem, táhla matku holčička. Matka poslechla. Rázem bylo po hodě a v kupé viselo ve vzduchu cosi podivného. Holčička si všechny prohlédla od hlavy až k patě a pak pronesla. Chci k oknu. Matka ji napomenula, holčička se na ni je s pohrdáním podívala a žádala své. To je ale rozmazlené dítě, pomyslela jsem si. Vzápětí jsem inkasovala kopanec do holeně, chci k oknu. Ona snad čte myšlenky, napadlo mne. Druhý kopanec, tak slyšíš, chci k oknu. Matka celá červená se omlouvala. Dobře, pustím tě k oknu, snad dáš pokoj, pomyslela jsem si. Uvolnila jsem místo u okna v domnění, že se holka posadí, bude koukat ven a bude se věnovat svým dětským starostem. Mýlila jsem se. Za chvíli začala znovu, tentokrát si vybrala muže.

Bože, to bude cesta, celé tři hodiny s takovým dárečkem sdílet jedno kupé, pomyslela jsem si. Pohledem z okna jsem zjistila, že konečná je ještě daleko a ulička byla též plná, takže nebylo kam utéct před malou tyrankou. Najednou jsem si vzpomněla, že stejnou cestou jsem kdysi jela se svojí stařenkou (babička) na Hostýn. Pohroužila jsem se do vzpomínek na pouť na Hostýn. V duchu jsem po schodech vystupovala ke katedrále a před očima jsem měla fresku Matky Boží z Hostýna. Pak jsem znovu jako poutník vstupovala s procesím do chrámu. V duchu jsem si začala zpívat známou mariánskou píseň „Chválu vzdejme Moravané nejsvětější Matce Páně“ A myšlenky mi dál bloudily po katedrále. V okamžiku, kdy jsem si začala zpívat v myšlenkách, holka sebou trhla a chvíli jako by strnula, já jsem pokračovala ve „zpěvu“ písně a pak se mi vybavila vzpomínka, jak jsme se se stařenkou modlily růžencem. V duchu jsem držela korálek a začala jsem se modlit Otčenáš. Nedostala jsem se však dál než k prvnímu verši Otčenáš, jenž jsi na nebesích, jméno tvé budiž svaté

Holka zařvala, jako by ji někdo bral na nože a z kupé doslova vyletěla jako čert z kostela. Všichni jsme se na sebe podívali a matka vyběhla za řvoucí holkou. To zas bude něco, až se vrátí, řekla žena a muž přitakal. Mám pět vnuků, ale žádný není tak nevychovaný jako tato holka. Po čase se objevila matka bez holky, přišla si pro věci, že prý si holka našla jiné kupé. Všichni jsme si oddychli. Blížil se Hostýn, z dálky jsem viděla nazelenalou kopuli katedrály. Á Hostýn, dnes je pěkně vidět, říkal muž. Slečno, znáte Hostýn? Jistě, byla jsem tam na pouti se stařenkou. Já tam jezdím každý rok, odpověděla žena. Všichni tři jsme upěli oči ke katedrále. Ten den mozaika Matky Boží z Hostýna zářila do kraje

Cesta do Vsetína uběhla a já jsem na nezbednou holku zapoměla. Za několik dní jsem cestovala zpět do Brna. Tentokrát s rodinou, která cestovala na prázdniny s postiženým dítětem. Bylo to krásné setkání. Rodina měla dvě zdravé děti a jedno postižené. Vyprávěli mi, že jedou na společné setkání s dalšími rodinami s postiženými dětmi a že tráví společné prázdniny. Rodiče s láskou pečovali o všechny tři děti a nedělali rozdílu mezi nimi. Postižený chlapec špatně mluvil a měl problémy s pohybem. Bylo však vidět, že je pevnou součástí rodiny a že jej mají rádi.

Paní doktorko, domnívám se, že tvrdit, že dítě je nevinné ne vždy musí být pravdivé. Domnívám se, že na svět přicházejí dobré děti, které po celý život dělají jen dobro, děti „neutrální“ - svět je buď změní na dobré, nebo se z nich stanou „nováci“ nebo začnou sloužit zlu - a třetí kategorie dětí, kterou bych nazvala malí ďáblíkové. Domnívám se, že těmto dětem nepomůže nikdo a nic, protože zlo mají zařvané pod kůži jako špinu. I když správným „mycím“ prostředkem lze i špinu rozpustit, jde jen o to najít správný prostředek.

Ještě jednou bych Vám ráda poděkovala za všechno, co děláte, za Vaše knihy a přednášky. Výborný nápad je také Vaše web stránka. Přivítala bych, kdyby se na webu objevovaly sem tam nějaké články z Občasníku, byť s nějakým delším časovým odstupem. Domnívám se, že při brouzdání po síti může nějaký „neutrální“ jedinec nalézt něco jako světélko na konci tunelu, které mu může pomoci v jeho vývoji. S pozdravem Vaše čtenářka z Brna

„O mrtvých jen dobře“

Vážený pane Staňku, ráda bych se s Vámi podělila o několik životních zkušeností. Na Vaší přednášce jste uvedl mimo jiné také větu: „o mrtvých jen dobře“. Ano, je to velká životní pravda, kterou mě naučila moje stařenka (nar. 1905, zemřela 1992). Od mé stařenky jsem se dozvěděla, že se nemá nikdy zoufat a usedavě plakat po úmrtí člověka ani na jeho pohřbu. Člověk se má tiše modlit za duši zemřelého, aby duše snáze prošla do záhrobí. Při každém úmrtí v rodině stařenka zapalovala svíčku a modlila se za zemřelého. Když umíráček na dědině ohlašoval něčí smrt, stařenka vždycky modlitbou prosila za duši zemřelého. Také mi říkala, že když se zemřelý objeví ve snu, pak to znamená, že prošel do záhrobí a že dostal milost, aby to příbuzným oznámil. Mokrát jsem také slyšela, že se máme modlit nejen za duše těch, které jsme měli rádi, ale i za duše těch, kteří nám buď vědomě nebo nevědomě ublížili, a také za všechny opuštěné duše, na které všichni zapoměli. Nikdy nevíš, kdy budeš potřebovat jejich pomoc, když pomůžeš ty jim, oni ti to oplátí, říkala stařenka.

Když v roce 1992 stařenka umřela, stala se mi dost zvláštní věc. Bylo to 19. listopadu okolo jedné hodiny odpoledne. Spustila se mi krev z nosu, a to tak, že krvácení nešlo zastavit. Zkrátka, jeden mokřý ručník před nosem, druhý za krkem. Kolega už startoval auto směr nemocnice. Asi po 10 minutách krvácení ustalo, vzpomněla jsem si, že stejný problém mívala i moje stařenka zamlada. Zvláštní bylo, že jsem neměla ani rýmu, ani jsem nebyla nachlazená. Cosi mi říkalo, že stařenka už není mezi námi. Telefonicky mi to příbuzní potvrdili, stařenka vydechla naposled ve 12:50.

Následovala příprava pohřbu. Ať rodina hledala jak chtěla, nemohla nikde najít stařenčin růženec. Růženec se vypařil. Přece nemůžeme pohřbit stařenku bez růžence, říkala jsem si. Zašla jsem tedy koupit růženec nový, vždyť kněz kropí rakev svčnou vodou, takže i růženec bude požehnaný. O pohřbu v kostele jsem seděla v lavici poblíž rakve, během bohoslužby jsem necítila smutek, ale lásku a vděk za to, že mě stařenka vychovala a že mě naučila nejen praktické věci pro život, ale především věci duchovní. Varhaník zahrál stařenčinu oblíbenou mariánskou píseň, varhany jako by zpívaly. Za několik málo dní po pohřbu se mi o stařence zdálo. Věděla jsem, že už prošla do záhrobí. Najednou se objevil i ztracený růženec, který mi zůstal jako jediná památka na stařenku. Stařenka mi růženec darovala po smrti. Když je mi v životě těžko, vezmu do ruky růženec a vím, že je stařenka blízko. Víím, že nejen stařenka, ale i jiné duše mi pomáhají, když potřebuju pomoc, já jim to oplácím rozsvěcováním svíček a tichou vzpomínkou na všechny potřebné duše a modlitbou. Vaše Renata M.

Seznámit se chtějí:

- Drazí v Agape, nejprve Vás chci pozdravit, poděkovat Vám za to, co děláte, a popřát Vám hodně sil a trpělivosti s námi pasivními čtenáři Občasníku. Já sama na sobě totiž pozoruji, že to chce prostě čas. Pozoruji, že když člověk usiluje duchovním směrem, tak tahleta pasivita jednou zákonitě musí člověku začít sama na sobě vadit, protože jak člověk začíná věci vidět trochu jinak, tak prostě začne mít potřebu a touhu tuhle krásu nějakým jemným a nevtíravým způsobem ukázat a šířit dál a nedokáže ji škludit jen tak pro sebe. Prostě mi to přijde jako přirozený vývoj. Nevím, možná se mýlím, ale to je teď moje zkušenost, a tak to i pozoruji, jak se tak dívám kolem sebe. Ale samozřejmě, že je dobře, že nás na tohle upozorňujete, tak si to aspoň člověk uvědomí, a to je základ pro to, aby se pokoušel to vědomě změnit...

A proč píšu? Docela je mi líto, že se, jak píšete, neujal nápad s vytvořením databáze duchovně hledajících lidí. Já osobně bych totiž ráda poznala podobně smýšlející lidi žijící v blízkém okolí. Mám takové některé vzácné přátele a je vždy velmi příjemné se s nimi občas sejit, jsou to vždy milá a oboustranně obohacující setkání...

Tak tedy, když se to nepovedlo přes Agape, tak to zkusím přímější cestou. Bydlím v Prostějově, takže má-li někdo z blízkého okolí chuť zkusit se někdy sejit, nebo jen chuť o sobě dát vědět, tak tak může učinit na e-mailové adrese - modryhost@seznam.cz.

A ještě bych chtěla touhletou cestou zkusit štěstí. Potkávám hodně milých a příjemných lidí, ale přesto se mi nedaří najít muže, který by usiloval i duchovním směrem. A protože Občasník se dostává do rukou právě takovým lidem, snad by se mezi nimi mohl najít nějaký, který také hledá a stále nenachází.

Je mi 27 let, podle astrologického znamení jsem Ryba a podle osobní analýzy jsem zatím dozrála na úroveň středního duševního vědomí... no a tak se musím ještě mooc a mooc učít...

Čte-li tyto řádky nějaký, který by o sobě chtěl dát vědět, budu ráda, když tak učiní na stejné adrese - modryhost@seznam.cz

Budu se těšit... Posílám pozdrav, s láskou a přáním všeho dobrého V. Hrbáčková

- Jmenuji se Jana, je mi 30 let a bydlím v Kutné Hoře. Jsem optimistická a duchovně zaměřená vegetariánka. Mám ráda přírodu, obrazy a keramiku. S přáteli chodím cvičit jógu. Hledám upřímného a laskavého muže pro společné duchovní usilování i každodenní radosti a starosti. Mobil 723 122 435.

- Som 28 ročný v duševnom vedomí vyvíjajúci sa študent, snažím sa nájsť dievča - ženu, Jediným Bohom Otcom vyvolenú, s ktorou sa budeme vzájomne v Jeho Vôli dopĺňať, s ktorou budeme žiť v nádhernom vzťahu. Napíš mi. Kont.: stefan.7@atlas.sk

Přečetli jsme za vás**Indigové děti – úsvit nové civilizace.**

Knihla Siegfrieda Woitnase „Indigové děti“, která vyšla v Německu v roce 2002, uvádí prostřednictvím pozorované změny aury u nové generace dětí v pozornost jev, charakterizovaný jako hromadný nástup změněného chování a kvalitativně rozšířených duševních schopností. Autor je zachycuje asi u 5% dětí v Německu s tím, že se tento nový typ dítěte vyskytuje v populaci většiny národů. V Agape jsme tento nový typ dítěte popsali již v roce 1993 v knize „Láska muže a ženy z pohledu astrálních a duševních sil“. Protože auru vidí občas jen zlomek populace, použili jsme k jejich identifikaci změnu tvaru hlavičky u dětí. Dřívější typické kulaté hlavičky (zpředu a shora) vystřídaly typ hlavičky úzké, vysoké a protáhlé, korelující s rozvinutější 6. čakrou, tj. s vyššími inteligenčními schopnostmi. Dále typ

hlavičky rozšiřující se nahoru, shora kulaté, korelující s intuitivností, pocházející z vyššího stupně rozvinutí 7. čakry. Četnost výskytu jsme pozorovali asi kolem 8%. Změny tvaru hlaviček rodičích se dětí potvrdil později i anthropologický výzkum. Již tehdy jsme důrazně apelovali na rodiče a populaci, aby při těchto dětech dbali na jejich ochranu před šikanou všeho druhu, neb se jako odlišní a neagresivní stávají terčem útoků dětí s „černou nitkou“, neboli nemocných duší. Šikaně zabránit tvrdou rukou, to bylo naše tehdejší upozornění!

Siegfried Woitinas péči o tyto děti dále velmi kvalifikovaně rozvíjí i o nutnou změnu přístupu rodičů k nim. Nejprve ocitují jeho výstižnou charakteristiku:

- Chtějí, aby s nimi bylo jednáno s respektem a jako s rovnocennými partnery.
- Na svět přicházejí s pocitem, že jsou královskými výsostmi, a často se podle toho chovají.
- Mají pocit, že si zaslouží být na světě.
- Pocit vlastní hodnoty není pro ně žádnou velkou hádankou. Svým rodičům říkají často velmi jasně, „kdo jsou“, co potřebují či chtějí a také nechtějí.
- Mají problémy s absolutní autoritou, která se nevysvětlila. Na pocity viny a tresty nereagují.
- Určité věci nedělají za žádnou cenu. Např. je jim zatěžko se zapojit do obvyklých pořádků.
- Jsou frustrovány a nudí se, když systémy probíhají jen schematicky a nevyžadují tvořivé myšlení.
- Často vidí lepší možnosti přístupu k nějaké věci a stávají se rebely.
- Působí antisociálně kromě případů, kdy se pohybují mezi sobě rovnými.
- Mají pocit, že jim nikdo nerozumí a pak zalézají do sebe.
- Škola je pro ně mimořádně těžká, protože se rády učí zkušeností a pokusem.
- Nechtějí jednat na rozkaz, ale očekávají, že s nimi vše prohodíme.
- Mají vysoký cit pro opravdovost a očekávají intenzitu, čestnost a sebezpoznání. Jen to v nich vzbudí důvěru.
- Každá nečestnost je ihned prohlédnuta.
- Často se rozpomínají na situace minulého života, ale jsou orientované na budoucnost a čin.
- Jejich chování je závislé na okolí. Např. k matce vzpurný, k babičce tichý a mírný.

Tak trefně charakterizuje indigové děti Woitinas. Svým rozvinutím vyšších duchovních úrovní v člověku jsou již od svého založení genii. Úkolem současné generace je zajistit, aby se stali geniálními tvůrci, nikoliv geniálními zločinci typu výrobců počítačových virů. Ti by totiž současnou civilizaci zničili. A jak tedy doporučuje Woitinas s nimi jednat:

- Vyžadují více individuálních znalostí a náklonnosti dospělého.
- Své tělo si utváří individuálně s ohledem na své duchovní poslání, tudíž jim nevnučovat ošetřování těla.
- Potřebují zkoumající a tážající pozornost, a největší formující silou je láska k nim.
- Očekávají, že se s nimi bude jednat jako se samostatnými osobnostmi.
- Intenzivně vnímají okolí, zvláště ve spirituální rovině. Rády o tom vyprávějí, jestliže je jich prožívání bráno vážně.
- Očekávají nakládání jako s dospělými a i když všemu nerozumějí, vycitíují úmysl a smýšlení.
- Očekávají vysvětlení a chtějí být vtaženy do rozhodnutí. Pro dospělého to znamená, udělat si čas, ptát se, dělat návrhy, domluvit se na dohodách.
- Chtějí se brzy zúčastňovat života, uplatňovat svou kreativitu, svěřením zajímavých úloh.
- Jejich já chce být voláno k odpovědnosti a k dodržování dohod.
- Chtějí se setkat s já dospělého a očekávají tuto formující sílu skrze konsekventní a spolehlivé jednání.
- Přijmou o sobě věcné posouzení za předpokladu, že dospělý učiní totéž.
- Pro vlastní stupeň vývoje očekávají empatii.
- Mají pochopení pro těžkosti dospělého a jsou tolerantní, když si je přizná.
- Intelektuální nadání musí být vyváženo školením zesíleného vnímání a citovou výchovou.
- Pomáhá jim tělesný dotyk, teplo, vzájemnost a každodenní rituály.
- Když se cítí být stísněné minulými životy, pomůžeme jim otevřenou řečí a plným pochopením.
- Myšlenka opakovaných životů jim pomáhá porozumět sobě samým.
- Prožijí-li bytosti nebo události z jiných světů, očekávají vážný rozhovor s dospělými, který by jim pomohl pochopit a objasnit jejich zkušenost.
- Rozhovory s nimi jsou úspěšné, jsme li sami v klidu a na klidném místě.

Takto velmi kvalifikovaně popisuje Woitinas způsoby komunikace s tímto typem dětí, s dětmi s indigovou barvou aury. Vydání této knížky je velmi přínosný počin, který může velmi napomoci rodičům tohoto typu dětí, aby se vyhnuli chybám použitím těch výchovných metod, které byly použity vůči nim.

Chtěl bych pouze přičinit několik poznámek:

1. Stupeň „indigovosti“ je různý, to znamená, že u některých se vyskytnou jenom náznaky, u jiných se projeví plný rozsah.
2. Vznik těchto dětí s rozvinutým třetím okem je zapříčiněn předchozím překročením početního a kvalitativního prahu vyzařujících jedinců, skrytých v populaci. Již jsou zde 100 let a pracují indukci! Společnost jednotlivců je neviditelnými vibracemi propojena víc, než si kdo dovede představit. Také s neviditelnou sférou. Jev není nic víc a nic méně, než druhý příchod!
3. Odpůrcem tohoto vývoje je satan prostřednictvím masky ducha hmoty Ahrimana, který napájí materialisty a masky ducha nezralého náboženského poznání, (Lucifer), který napájí náboženské fanatiky všech odstínů. To jsou dvě kategorie protivníků.
4. Indigová barva není nejvyšší v kategorii duchovního poznání. Nejvyšší je zlatožlutá a diamantová. Na diamantovou lidstvo zatím „nemá“. Zlatožlutá však vychází z kosmického principu Krista a napájí srdeční čakru láskou. Tím se „srdce“, řízené zlatou nitkou Krista, stává vodítkem indigových dětí. Princip Krista v srdci je to, co určuje, zda se z nich stanou geniální tvůrci nebo geniální zločinci! Ty děti, které se již na tento princip napojili, mají v auře zlatou nebo dokonce bílou(diamantovou) složku. Jen ti jsou ti praví!
5. Zlatou nitku navážeme do srdce jen žitou láskou k lidem, k Ježíši a Marii jako mužskému a ženskému vzoru. Plně je účinná jen tehdy, je-li opřena o neformální víru v Boha. Zevnost a scholastika v náboženství je nanic a spíše tyto děti odpuzuje.
6. Zatím se nám jeví Česko jako střed evropského vývojového centra, proto je zde největší úpadek zevní náboženskosti, nikoliv však duchovnosti. Současně je zde nejsilnější garnitura hmotáků v Evropě. „Slunce zde vyjde“, až současná diktatura ateistů ve školství, zdravotnictví a státní správě bude zlomena! Pomožme tedy indigovým dětem láskou a vírou ve vyšší Spravedlnost! Josef Staněk

Tak pravila v sedmém dílu Anastázie, sibiřská prorokyně.

Právě vyšel sedmý díl díla Vladimíra Megreho o Anastázii. Vyznačuje se, tak jak všechny díly předchozí, nastolováním takových témat, která jsou přes svou závažnost celým světovým tiskem záměrně opomíjena. Všímavý český čtenář taková domácí tisková tabu důvěrně zná: rómská otázka, stav pohraničí, chování slovenských vlád k Čechům na Slovensku, kvalita společenského vystupování, stupeň živočišnosti v pojetí života, kolaborace hlavní masy Čechů se všemi okupanty atd. Megre nastoluje globální ožehavá témata smyslu lidského bytí a aby byla v Rusku masově čtena, podbarvuje je potíráním současného ruského komplexu méněcennosti. Ten vzniká při konfrontaci pokročilé západní technologie s ruskou realitou na pozadí frustrací ze ztráty celosvětového velikářského postavení Rusů. Druhým, čtenáře hypnotizujícím prvkem všech knih o Anastázii, je snové napájení nenaplněné touhy ruských žen po kvalitní lásce, manželství, pohodové rodině a sebeuplatnění. Třetím hypnotizujícím prvkem ve všech knihách o Anastázii je touha být po předcích „někým“, být takzvaně z dobrého rodu a excelentního národa. Proto jsou nadhodnocováni předci. Světovou historickou „vědou“ jsou totiž Rusové vesměs líčení s despektem, jako negramotní, neustále opilí polonepřičetní muži, ovládaní stejně polonepřičetnými cary typu Ivana Hrozného nebo Stalina. Přestože toto líčení není často daleko od pravdy, je rovněž pravdou, že v Rusku se odedávna vyskytovalo velké množství lidí mimořádně hodnotných po všech stránkách. Megre pouze obecně negativistickému hodnocení Ruska Západem čelí nerealistickým, vysněně pozitivistickým hodnocením, při kterém se snaží z primitivismu udělat přednost. A nyní ke třem konkrétním a nosným tématům sedmého dílu:

Tabu první: Židé a světovláda: Megre prostřednictvím neviditelné prorokyně a jejího dědečka „otevřít čtenáři oči“ konstatováním, že světu vládnu prostřednictvím bank Židé. Ale ne ledací Židé, ale židovští žreci, levité. Ti podle citovaného starého zákona dostávají od všech obyčejných Židů desátek ze všech příjmů, který jim umožňuje soustředit nepředstavitelnou sílu peněz. Ta pohybuje všemi bankami a měnami a tím vládami. Za to se levité zpětně obyčejným židům revanšují informacemi, které jim umožňují ještě rychlejší bohatnutí. Tito levité nejsou podle Megreho vázání žádnými židovskými náboženskými předpisy, ani obřízkou, aby se mohli v diaspoře nenápadně pohybovat. Židovský Bůh Jehova osobně je ve vztahu k získávání peněz či moci zbavil všech morálních závazků, neb jsou jim pověření získat světovládu. Tito žreci ovládají prostřednictvím peněz světové sdělovací prostředky a prostřednictvím upraveného učení zakladatelů světových náboženství činí z ostatních lidí hypnózu řízené bioroboty, čas od času hnané do nesmyslných válek. Když už se „věc“ má provalit, svedou levité v pogromech nenávisť davů na „obyčejné“ Židy, aby je pak zachránili a učinili sobě ještě věrnějšími. Potud Megreho „objev“. (Poznámka. Pouze mi tam chybí odhalení, že Hitler byl levita.)

Megre tím skutečně otevřel obecně šeptané, ale v tisku tabuizované téma kolem světové ekonomické a všeobecné spravedlnosti. Obecně vycitované, skutečně existující, ale zatajované jevy kolem pohybu a tendencí světových financí ovšem Megre popisuje s analytickou kvalitou TASSu. Pro ty, kteří si ji nepamatují, připomínám, že ten v roce 1968 v souvislosti s internacionální „pomocí“ Československu vydal mimo mnoha jiných ideově zpracovaných informací zprávu, že v rámci začátku rozvinuté výstavby komunismu v SSSR se začaly vydávat v Moskvě zdarma auta. Když se to dočetli „američtí imperialisté“, vyděsili se z perspektivy svého brzkého konce a ihned vyslali špiona na zjištění situace. Ten po příjezdu do Moskvy hlásil zpět: Zpráva se zakládá na sovětské Pravdě. V realtu to nebyla auta, ale kola, není to v Moskvě, ale v Kyjevě, a nedávají se zadarmo, ale kradou.

Pokusím se tedy na (Megrem-tassem) popisovaný jev, světovlády Židů, podívat já z hlediska duchovních a duševních zákonů. Nikoliv spiknutí, ale zákony hospodaření s penězi jsou původcem popisovaných jevů. Jejich výuka v židovských školách a rodinách činí členy židovských komunit informovanými, a židé se využíváním jejich znalostí povahově odlišují od způsobu života ostatních lidí. Poučení o pravidlech hospodaření s penězi je činí finančně úspěšnými, nic víc a nic méně! Pro představu uvedu názorný příklad: Již některý čtenář viděl ultrabohatého Žida jezdit v mercedesu s volantem vykládaným diamanty, jakými jezdí arabští šejci?

Tyto duchovní zákony vycházejí ze Starého zákona a platí obecně. Jejich využitím se úspěšným může stát i každý čtenář. Vlastně se stane v oblasti finanční „bílým židem“.

1. Židé, na rozdíl od mas neduchovních tupeňů obecných (typ dědice z filmu Kurvahošigutentag), si velmi cení informací a kvality obecně. Základní zásada židovských učitelů zákona je: z životních slastí málo, ale superkvalita ve všem! Je to tedy protiklad zásady člověka hmořáka hamřáka, který se řídí zásadou: hlavně pobrat hodně a teď, na kvalitě tak nezáleží! Všimněte si českých konzumních brojlerů u výprodejí! Jak chamtivý hmořák při slevách vyvalí oči, chce urvat něco zadarmo a ani nepřemýšlí, zda to vůbec potřebuje. Za radu už vůbec není ochoten zaplatit. Vždyť to nic hmotného není, „to vědět jak“. Tak se prezentuje neduchovní člověk živočich s duší v materialistickém zajetí, vychovaný ateistickou školou! (Nikoliv duchovními rabíny.) Takový hmořák nakoupí zbytečné krámy, jen aby měl ve srovnání se stejně hmořáckými sousedy, aby „šel s dobou“, aby si léčil mindrák. (Jako šejk.) Na potřebné mu v rozhodující chvíli budou chybět peníze. Duchovní člověk, a nemusí být zrovna Žid, dopředu se dokonale informuje o potřebnosti, poměru kvality, trvanlivosti a ceny, o využití neboli amortizaci, a pak teprve koupí. Až se společnost obecně produhovní, tato současná přednost židů se stane obecnou. Kdo chce výhod tohoto duchovního přístupu využít ihned, necht' se zaměřit na získávání kvalitních informací a kvalifikovanost obecně. Stojí to duševní námahu, často i finance. Vysoké cenění informovanosti a kvality je součástí duchovního rozměru člověka! Konec konců, Češi se mohou řídit Masarykem: „Kdo kupuje levně, kupuje dvakrát!“

2. Židé na rozdíl od národů usedlých ve své domovině mají světový rozhled a nadhled. Zahraničními kontakty a cestováním dostanou přehled o světovém dění a trendech. Ví, že když v Paříži nastoupí nějaká móda, za určitou dobu se dovalí do ostatního světa a Česka. Ale to už totéž v Paříži bude out, protože pro pařížské plejboje není to, co mají všichni. Ví, že z USA do světa nastupují vědecké a technické novinky, protože Američané kupují „hlavy“ a dávají jim šanci. Ví, že v USA vládnu peníze víc než kde jinde. V Německu a Japonsku je vhodné nakupovat kvalitu, dopracovanost, důslednost. V Rusku někdy velké, někdy ale i slabomyšlné ideje, ale vždy bez energie je uskutečnit. V Číně trpělivost cizí ideje uskutečnit. V Anglii čich pro změny globální mocenské situace atd. V Česku si Žid bude všimnout, která nastupující idea či ideologie má schopnost se prosadit nebo naopak začíná kolabovat! Tak je možné obejít všechna světová kulturní centra, která svým specifickým národním potenciálem oživují „duše“ národů, a všude bude v některém ohledu špička kvality. Přenesením, vlastně doceněním, této špičky jinam se přenáší jí stává v daném místě sám špičkou. (I Baťa pásovou výrobu okoukal v USA!) A jen špička je dobře placena! Placeni nejsou místní národovci, kteří jsou přesvědčení, že vše jejich je nejlepší. V konfrontaci se skutečnou realitou finančně krachují. Pak ovšem organizují pogromy na finančně úspěšné, tj. objektivně informované, zejména odlišují-li se nějak jako Židé. Každý, kdo se stane světově informovaným, bude úspěšný a nemusí být Žid.

3. Židé mají ve svém podvědomí zafixovaný duchovní pojem času, což znamená, že čas vnímají, zejména ve vztahu k penězům, současně jako minulost, přítomnost a budoucnost. (Tento fenomén je typický také pro šlechtu a dědičné sedláky!) Prakticky to znamená, že současně u finančního přínosu podvědomě analyzují minulé analogie a budoucí vývoj. Toto podvědomé chování je odvozeno od biblic-

kého archetypu Josefa Egyptského o sedmi kravách tučných a sedmi hubených, který jej přivedl k úspěchu. Archetyp vyjadřuje poznání, že v každém životě se střídají období úspěšná a neúspěšná, a k celkovému životnímu úspěchu vede prozíravost a pamatování na „zadní kolečka“. Duchovní člověk (Žid, šlechtic, sedlák) šetří tedy tehdy, když má finanční úspěch, aby překlenul období neúspěšná!

Naproti tomu člověk neduchovní živočich žije jen přítomností. Když hodně vydělává, všechno rozhází i za nesmysly. Rád dělá „dolem“ velkého a úspěšného, nechá se od šoumenů utrácení vyhecovat k drahým imidžům. Krajním typem je typ „afričan“. Ten v den výplaty vyrazí do města s celou rodinou, aby se večer všichni vraceli obtěžkáni nákupními balíky a bez peněz. Týden se přejídají, pak dojdají zbytky, před další výplatou si půjčují. Pak se děj opakuje.

Když se neduchovnímu člověku přestane dařit, neboli se dostaví zákonitých „sedm krav hubených“, srotí se se sobě podobnými a chodí demonstrovat před sídla vlády o podporu. V krajním případě vyvolá dav těchto duchaprázdných revolucí s cílem rozdělit se s dosud bohatými. Následkem revoluce tohoto typu je zchudnutí všech. Chudoba začíná v duchu! Je to následek předchozího plýtvání, neboť Stvořitel dal lidem jen přesně potřebné! Co jeden každý i lidstvo jako celek nyní proplývá, jako že to činí na veliko, to mu bude chybět. Kde je nyní plýtvání, přijde nouze. U národů i jednotlivců. Vychytralost rozumu, na který spoléhají ateisté, nemůže nahradit zdroje!!! Neboli bude-li každý člověk duchovní, bude v tučných létech myslet na hubená. A bude zabezpečen, a nemusí být zrovna Žid.

4. Ve vytváření rezerv se Židé liší od ostatních duchovních vrstev jako šlechta nebo sedláci. Zatímco šlechta investuje do budování rodových sídel, umění a šperků, sedláci do polí a nemovitostí, Židé dodržují zásadu tří typů rezerv: první část v bezpečných penězích, druhá část ve špercích, zlatě a uměleckých dílech (obě části přenosné), třetí část v nemovitostech.

K tomuto dělení rezerv dospěli na základě svých zkušeností, kdy často museli prchat z různých zemí a potřebovali přenosný majetek. S nástupem kapitalistických cyklických krizí však tento zvyk ještě značně nabyt na hodnotě. V krizích se nedostává hotovosti a ten, kdo jí má, nakupuje značně pod cenou! Krize zhuntovaly šlechtu, která při vysoké spotřebě nemohla své rezervy v architektuře, nemovitostech uvolnit, neboť nebyl, kdo by koupil! Tak za „malé“ dluhy přišla o velké majetky, prodané v aukcích pod cenou. Přežívali jedině sedláci. Ti byli zvyklí v krizi drtivě omezit spotřebu, pokud ovšem nepodlehli vábníčkám „šoumenů utrácení“ (bank) a nepůjčili si, či nepropadli démonům, jako alkohol a drahé děvy.

5. Posledním znakem odlišení lidí duchovních a neduchovních je přístup k rodině a příbuzenství. Duchovní člověk, žijící minulostí, přítomností i budoucností současně promítne toto pojetí na rodinu, která je vlastně realizací tohoto duchovního pojetí času. Rodina, včetně širší, je součástí jednotlivce, proto je samozřejmé, že si všichni členové rodiny pomáhají. Tím je značně eliminován vliv zevních majetkových stresorů a rodina pomáhá využívat příležitosti ke kvalifikaci a poznání, které osamělý deprivant nevyužije. Prarodiče, strýčci a tetičky se starají o vzdělání a uplatnění se příbuzných. Akceptováním zařazení do rodiny se natolik zvyšují šance na úspěch, že osamělí jednotlivci bez minulosti i budoucnosti nemají ve společenské soutěži o uplatnění šanci. Osamělci, deprivanti tak berou svou mzdu za domnělou svobodu, kterou si domněle vydobyli, když se na radu anarchistů „osvobodili“ od „diktátu“ svých rodin, předků i potomků. Masy osamělých konzumentů jsou jen třtinami, převalovanými větrem bez ladu a skladu, bez smyslu a cíle. Zbude jim jediný cíl, nabídnutý vládcem dočasnosti, satanem: život ze dne na den!

Megreho multimilionáři, manipulující bankami a měnami, samozřejmě existují. Nemají však nic společného s levity a své miliardy nezískávají od Židů. Nemají nic společného s náboženstvím. Jsou to ti, kteří jsou přímo řízeni „velkým žrečem“. Velký žrec ovšem není člověk, je to ďábel, vládce myšlenkového světa většiny současných lidí. Ďábel je astrální (abstraktní) démonický vír mentální energie, vytvořený duševní energií lidí - klanu uctíváči zásady: urvi co můžeš! K vytváření tohoto astrálního víru, tohoto biče na sebe sama, navádí jím řízené lidi satan. Ďábelský astrální vír vládne světu prostřednictvím zvrhých pudů, které odklonily člověka od přirozenosti a tím od Stvořitele. Satanovi slouží také ti, kteří satanem vyzařovaný princip zamlžují a odklánějí jeho karmický dopad tu na Židy, (antisemitizmem), tu na kohokoliv jiného, jako Megre.

Problém Židů bych viděl v něčem jiném. Vyslovuje jej prorok Izariáš. Židé jako Bohem požehnaní využili tohoto daru místo k službě Bohu k získávání peněz. Jsou v této honbě za penězi úspěšnější než ostatní národy, a proto u nich upadají v závist a nenávisť. Jejich schopnost se jim stává prokletím a bude trvat tak dlouho, dokud se od nadměrné honby za penězi neodvrátí. Duchovní člověk vnitřně musí vidět, že antisemitismus je v podstatě mindrák z vlastní neschopnosti a tedy satanská léčka!

Tabu druhé: Megre „odhaluje“, jak a proč se v římské říši rozšířilo křesťanství: Od strany 102 se dovidáme: Skupina žrečů řídicí Židy postřehla, že uvnitř judaizmu vznikla malá skupinka z lidí, kteří svatě věřili odkazům Ježíše Krista a v jeho brzké vzkříšení. Tito žrečové postřehli, že po určitém dopracování nebo přesněji přepracování může křesťanské učení vytvářet otročský typ člověka, jehož lze jednoduše řídit. Tato hypnóza odpojuje vlastní logické myšlení a člověk začíná věřit tomu, co říkají kněží nebo ještě někdo další. Přesněji, vytváří se člověk biorobot, podřízený zadanému programu. Člověk je schopen pod vlivem speciálního okultního programu věřit v nereálný svět. Žrečové judaizmu připravili stovky hlasatelů křesťanů, zásobili je penězi a poslali do různých zemí šířit potřebné učení. Koncem druhého století našeho letopočtu hebrejské křesťanské obce najednou rozvinuly obrovskou misionářskou činnost. Samozřejmě že dostali od židovských žrečů odbornou teoretickou přípravu a nemalé finance. Malému izraelskému rolníku říkali: Vidíme v tobě velkého misionáře a hlasatele. Dostaneš peníze a budeš učit lid, ale ne v naší zemi. Musíš jít do jiných zemí! Důsledkem bylo vytvoření rozsáhlé sítě křesťanských obcí v římské říši. Tyto sekty však neměly žádný vliv na politický život impéria ani na vytváření nového člověka biorobota. Úspěch zaznamenala až druhá vlna hlasatelů, kteří již nebyli fanaticky, ale měli psychologické znalosti a uměli krásně mluvit o víře. Ti se soustředili na vládcy. Přesvědčovali je o tom, že křesťanská víra upevní jejich vládu, udělá ji věčnou, stát bude pod kontrolou. Vládcové, kteří podlehlí těmto úskokům, netušili, že se sami ocitají pod vládou jiných sil. Pozice křesťanství se začala značně upevňovat za vlády Konstantina, kdy se jej podařilo přesvědčit o jeho vlastním prospěchu z křesťanských kostelů. Nikdo nedovede jmenovat ani jeden stát na naší planetě, který by po příchodu křesťanství začal vzkvétat! Ve všech zemích, které přijaly křesťanství, se začali vbrzku objevovat Židé nekřesťanského náboženství a **vyvíjeli velice zvláštní činnost: neuvěřitelně lehce bohatli!** Když jejich činnost dosáhla kulminačního bodu, lid začal bit Židy. Na konci 14. století bylo jen ve Španělsku popraveno 100000 Židů. A jelikož následky nesou představitel křesťanského světa i samotní Židé, musí existovat třetí osoba, která je nenese. Pro tuto třetí osobu je typ člověka křesťanského i hebrejského pouhým biorobotem, kterým lze snadno manipulovat. A kdo je ta třetí osoba? Levitové! Potud Megreho odhalení dějin, jak mu jej sdělil Anastáziin dědeček!

Megre asi chodil do stejné školy jako můj učitel marxizmu-leninizmu na vysoké škole. (Rychlokurzem pro dělníky filozofem.) Ten křesťanství odhaloval podobně: Ježíš byl imperializmus agent, který, aby odlákal dělnickou třídu od třídního boje a jistého vítězství a krásného života bez vykořisťování imperialisty, (žreci), nechal se rafinovaně ukřižovat, jogínsky předstíral smrt na kříži. Po probuzení jej imperialisté uklidili do Indie, aby si tam užíval. Před tím pobláznil hraným zmrtvýchvstáním své stoupence, kteří šířenými názory zapadli

do ideové poptávky zotročených mas v římské říši. Tím se křesťanství nezadržitelně rozšířilo. Potud dialektičtí materialisté. (Všimněte si stejné duchovní osnovy, pouze terminologie vysvětlení rozšíření křesťanství se liší. Vždy podle módních slov. No budejť, vždyť diktující je stejný! Leze z pytle jménem: Anastázie - přesmyčka satan Azie.)

A nyní věčně:

1. Nikdy se idea nešíří prostřednictvím placených agitátorů, vždy jen prostřednictvím nadšenců! Je duchovní zákon, že idea je tím silnější, čím více pro ni udělají její stoupenci zadarmo.

2. Malí izraelští rolníci obecně nikdy šířiteli křesťanství nebyli, neboť jako rolníci jsou připoutáni k zemi.

3. Nebylo třeba speciálního okultního programu, aby lidé římské říše (a celého světa) věřili v nereálný svět!!! Všechny národy znaly podsvětí, svět idejí, (Platon), poslední soud (Peršané) a skrytý rozměr světa. (I pravěcí lidé a Indiáni na druhé straně zeměkoule znali „věčná loviště“, valhalu (Vikingové) atd. Židovští žreci jej nemuseli vymýšlet pro svoje zaměstnance, křesťanské agitátory. Naopak, až marxisté-leninovci a jimi vyškolený Megre sdělují lidem, že duše po smrti netrvá!

4. Pro Megreho je člověk, řídicí se vnitřními pravidly, posílenými křesťanstvím, biorobot! Tak zaručeně takovými pravidly neřídící se císař Caligula, který za živa rozpáral svou sestru a snědl její játra, ten je Megreho svobodný vzor? Osvobodte se od křesťanských pravidel a budete teď a tady bohové! Neslyšeli jste to již někde? Já ano. V bibli had říká Evě: Porušte pravidlo a stanete se sami bohy! Netřeba poslouchat vašeho Stvořitele! Nebudte bioroboti, dodává jako inovaci programu Megre!

5. Vládcové (Konstantin) nepodlehli agitátorům křesťanství. Císař Konstantin byl pouze dobrý politický stratég. Před bitvou, která měla rozhodnout, který ze dvou uchazečů bude císařem, zkalkuloval, že je vojensky a takticky slabší. Rozhodl se to vyrovnat politicky. Rozhlásil, že když vyhraje, povolí křesťanství v říši jako beztestné! Věděl, že obě armády jsou plné (jako celá říše) křesťanů a sympatizujících. Vyhlášení se ihned rozneslo. Druhý den „jeho“ křesťané šli do útoku s vervou, křesťané protivníka nebojovali. Slavně zvítězil a stal se císařem. Roku 313 povolil křesťanství v římské říši a roku 325 jej jako nejrozšířenější náboženství učinil náboženstvím státním. Od toho okamžiku se začal projevovat, tedy dle Megreho, zhoubný účinek tohoto kroku. „Zhoubnost“ tohoto přijetí křesťanství jako státního náboženství spočívala v těchto následcích:

A) Rovnost lidských duchů včetně otroků před Bohem, následně zrušení otroctví.

B) Zákaz křížování a nehumánních poprav včetně gladiátorských her.

C) Duchovní rovnost žen a mužů. (Nikoliv v povinnostech a dělbě práce.)

D) Výuka základů duchovnosti a písemnictví v církevních školách. Nikoliv ve vedrusských centrech Megreho předků. Možná, že nějaké spisy tají a ukáže nám je, abychom žasli.

E) Sociální a charitativní prvky ve společnosti jako projev duchovnosti a víry.

F) Negace nacionální a kmenové nenávisti. (V církvi nehrál roli původ.)

G) Člověk jako samostatně odpovědná osobnost. Do té doby byla skupinová duše, pro niž bylo charakteristické, že právo dělat si názor měl jen náčelník. Tudíž i odpovědnost a svědomí. Ostatní byli vykonavatelé.

H) Nad vládci se objevil „vyšší správce“, který hodnotil způsob vlády vládců srovnáním s vyšší Spravedlností a běda vládci, který neobstál.

To a mnoho podobných jsou Megreho „zhoubné“ účinky přijetí křesťanství římskou říší, které jí vnutili žrecové.

6. Nikdo prý nedovede jmenovat nějaký stát na planetě, který by získal přijetím křesťanství, objevuje Megre. To já asi mám nějaké špatné oči. Já totiž vidím, že naopak moderní civilizace a celý pokrok poznání vznikl jen na půdě křesťanské civilizace!!! Tedy nikoliv na půdě mayské, aztécké, africké, šintoistické, konfucionistické, islámské, půdě australských domorodců, sibiřských kmenů apod.

7. Také křesťanské kostely lezou na nervy Anastáziinu dědečkovi a Megremu. Proč? Necht' laskavě čtenář vyjde na kopec před nějakou vesnicí s kostelem a bez a porovná dojem. Kostely a obce s nimi vyzařují.

Tedy závěrem dle mého neanastázijského názoru: křesťanství se rozšířilo silou nových idejí, které byly nutné k tomu, aby lidstvo postoupilo ve vývoji k vyšší společnosti. To, že je v současnosti v krizi, je vyvoláno tím, že se církve odklonily od čisté vibrace Ježíšovy v důsledku nedokonalosti chápání apoštolů a zásahů světských vládců do církví. (Konstantin). Císaři ovlivnění „konciloví otcové“ vytvořili se světem „kompromisní“ církevní ideologii. Na více tehdy lidstvo nemělo. V dnešní době se křesťanská idea očistí nebo bude nahažena.

Tabu třetí: Megre odhaluje dějiny předkřesťanského Ruska jako dějiny supercivilizace Vedrussů! Na str.140 se dovídáme, že vedická předknížecí Rus byla vysoce duchovní a vysoce organizovaná civilizace. Právě ta ztracená civilizace, o níž se budou vyprávět legendy. Má pravdu, brzy se o ní budou psát mnohé knihy, protože Atlantida již „vyvětrala“. O zaručeně pravém životě v Atlantidě bylo napsáno tolik knih a natočeno tolik filmů, (každá jiná), proč by se teď nemohlo psát o Vedrusku? Vždyť celá atlantologie vznikla na základě jediného Platonova vyprávění, o němž se dodnes neví, zda jej nemyslel jako obrazný dokonalý stát. A já jsem známý výrokem, že o Atlantidě začnu uvažovat poté, co se najdou první atlantské pivní flašky v nějakých vykopávkách. Když vykopali ty ještěry a ty škeble pramoři! A jak že vypadala ta vedrusská civilizace podle Megreho?

1. Každý si na svém pozemku dělal, co chtěl, a živil se tím, co vypěstoval. Nebylo toho mnoho, ale proto nebyla obezita a nemoci z přejídání. Jenže co lidstvo lidstvem stojí, lidé se výrazně liší ve svých schopnostech. Aby se civilizace správně „složila“, musí každý dělat to, co umí nejlépe. Jestliže tedy bude kdokoliv s dispozicemi umělce celý den okopávat zahradu a vařit, nikdy s Michelangelovým nadáním sochu Davida nevytvoří, protože ani potřebný kvádr nevyrubuje. Ale nějakou tu hliněnou věstonickou Venuši uhněte. Proto z této supercivilizace Vedrussů žádní Davidové nejsou a hliněné umělecké výrobky se rozpustily. Ani žádná města ani žádné úpravy přírody (zavlažovací systémy). Oni to Vedrussové nepotřebovali, za ně to dělala zvířata, se zřejmě dovíme v 8. díle! (Jako medvědice vychovává Anastáziina syna.) Proto se v Rusku kromě bahna nic nevyhrabalo a nevyhrabe. Problém vyšší civilizace je ve schopnosti zorganizovat větší celek, a podstata problému je v kvalitě a spravedlnosti této dělby práce. Tuto dělbu práce musí organizovat idea, správněji kult neboli organizace kultu - kultura. Ta vytvoří z jednotlivců celek, společnost, jako feromon vytvoří z jednotlivých včel včelstvo. Malý počet jedinců, (včely samotárky), malá civilizace. Velký počet včel, silné včelstvo a velké dílo, velká civilizace. Problém kvality civilizace je v kvalitě vůdčí ideje!!! Civilizaci nikdy netvoří ideje přírodního živočišného člověka v zemlance na hektaru půdy!

2. Pikantní je výklad obrany předkřesťanské vyspělé Rusi. (Od str. 139.) Proč ji a její bohatství římská říše nedobyla. To bylo tak: Římané vyslali legii, aby se zmocnili bohatství rodových statků. Ale do cesty se jim postavil stařík -Vedruss a vojevůdce Radomír s devadesáti mladíky na koních. Zrubali celou legii (5000 vojáků), ale jen tak, že jim vyrazili zbraně z rukou. Ti pak se vrátili do Říma tak zničení psychicky, že museli být z armády tajně propuštěni, aby nedemoralizovali ostatní. (Jako vojáci z intervence v ČSSR v roce 68?

Megreho zdroj?) Od té doby se Římané nikdy na Rus neodvážili. A nebo to bylo tak, že příslušný vojenský oddíl byl tak napaden blátem a komáry, cestou viděl svrab a neštovice, že jej z toho „bral fantas“ a vrátil se do civilizovaného Říma? Líčil tam takové hrůzy ve stylu „Hic sunt leones“ (zde jsou lvi), že aby tam tím směrem již nikoho nenapadlo lézt. Možná si Megre ty „lvy“ vysvětlil jako vedruské bojovníky, nevěda při svém sovětském vzdělání, že tak Římané označovali území civilizovanými lidmi neobyvatelné?

3. Zajímavý je také návod na nové vězňice. (Od str. 194.) Budou takové, že každý vězeň dostane svůj kus půdy a bude tam něco pěstovat podle svého. Nemusí být ani vzájemně hlídání. Za pár let odsud ani nebudou chtít jít domů. Jako kdyby vězňové nebyli ve vězení právě pro to, aby nemuseli pracovat a že se nesnesou a že jsou násilníci k druhým lidem? Že by ty vlastnosti byly proto, že neměli hektar vlastní půdy na práci?

4. Jak provádí Anastázie teleportaci do jiného města, státu nebo doby. (Od str. 167.) Před Megrem přenesla se z jedné strany jezera na druhou a zpět. Udělá to tak. Představí si svoje buňky jako drobné části, tak drobné, že je není vidět ani mikroskopem. Rozptýlí je v prostoru svou myslí a na druhé straně jezera zase spojí. Dojem z takové podivné je ochromující, dodává Megre. Uskutečnit něco takového může člověk, jehož rychlost myslí mu dovoluje v jednom okamžiku představit si do detailů své tělo. Stačí mikroskopická chyba a po rozptýlení se nedokáže složit zpátky, varuje Megre. Má pravdu, můžeš se místo na břehu jezera ocitnout v bláznici! S takovým triviálním spiritistickým trikem může Megre snad na Rusy, ale ne na Čechy, kteří znají spisy Břetislava Kafky. Toho také spiritisté chtěli zbít, když jim tvrdil, že při seanci nestoupají ke stropu jejich těla, neboť bezvládně leží u stolu, ale pouze jejich astrální těla. Neboli běžný jev vymístění, jako při snovém putování, při kterém spoluputuje pozorovatel. Na Čechy si musí Anastázie vybrat lepší efekty z národního podniku Efeka! To je tak na Vedrusy.

SUNDEJTE Z KŘÍŽE JEŽÍŠE KRISTA! (od str. 115) Již je „z pytle šídlo venku“!!! To je odvěká touha satanova. Ježíšova duše samozřejmě není na kříži, jak tvrdí Megre. Ale názorné připomenutí Ježíšova střetnutí se satanem ve formě kříže staví člověku na oči jeho výsledek: Láskou je možné porazit nenávisť!, Člověk přežívá smrt těla!, Vyšší spravedlnost existuje!, Přijmi útrapy života a budou ti počteny k spravedlnosti!, Kdo se přidrží Ježíšových zásad, dojde po smrti do jeho úrovně! Atd.

A takový vyzařující symbol je podle Megreho třeba odstranit z očí lidí jako okultní symbol a nahradit jej Anastáziinými zásadami:

Existuje jen tento život!, Hlavně okopávat hektar půdy a starat se o zdraví!, Útrapy života dělají židovští žreci!, Konec obchodování se stigmaty!, Konec s promítáním ukřižování Krista, které staví na oči lidskou bestialitu! (ta přece vymizí okopáváním půdy!), Místo kříže na hrud' kousíček cedru!, (str. 117) a podobně. Bolševici násilným odstraňováním křížů uspěli jen částečně, nyní to zkusí Megre s Anastázií.

Po sedmi dílech Anastázie již víme, na čem jsme. Pohnuly nás k přemýšlení o příčinách současné krize. V Česku nemají anastáziisté šanci. Skutečným pisateli Anastázie, tj. vědcům z oddělení pro zkoumání možností manipulace pologramotných mas, se ukáže, že v Česku „uloví“ jen psychicky rozložené deprivanty!

(Poznámka. Jediní vědci, kteří v každém díle údajně Anastázií zkoumají, jsou z oddělení bývalé KGB pro zkoumání metod manipulací s lidmi! Nastolují na začátku skutečné problémy a pak je pokusně promořují magořinami. Zkoumají účinek na lidi. S dlouhým nosem na ně dělám: Tůdle soudruzi! Anastázií vzkazují: v dalších dílech zase nějakou srandu, třeba jak Vedrusové postavili most na měsic!) J. Staněk

Příloha LN 11.2.05 Čtvrtá základní lidská touha.

„Většina z nás cítí po většinu času, že jsme nějakým způsobem od okolí oddělené bytosti, které obývají svá těla, tak jako sedí řidič v autě nebo pilot v letadle. Mnoho lidí (rozuměj zaostalců) v historii věřilo v existenci duše nebo ducha. Přitom věda už ví dlouho, že nic takového není. Existuje jen mozek vytvořený ze stejné podstaty jako svět kolem nás. Opravdu splýváme s universem v jedno.“

(Že duch nebo duše není zjistil ovšem soudruh Věda v ústavu Olgy Lepešinské pomocí měření živých a neživých hmot voltmetrem. Protože onen a jiné hmotné přístroje nezměřily odchylku, došel soudruh Věda Vědovič pomocí logiky dialektického materializmu k závěru, že duch a duše neexistují. Že se atomy zmíněného univerza chovají jinak v živých a neživých tělech je proto, že v pramoři se jinak, podle biologických zákonů, začaly samy od sebe chovat náhodou.)

A co že z toho vyvozují „vědecky myslící“ za logický závěr pro „pracující“? Poslyšme dále z úvodníku:

„Vědci se ptají: není lepší vidět drogy v životě lidí jako něco přirozeného a ne patologického? Lépe je tak pochopíme a lépe také budeme léčit ty, kteří si na nich udělali závislost. Přeje příjemný pátek Jan Muller“

A cože to vyvozují z materializmu „černí“ jako logický důsledek. Drogy jsou přirozené a jejich účinek pochopení schopný. Věda pak bude léčit závislost. Nenápadně, mezi jakoby vědeckými řádky v textu, oslabuje „černý“ bdělost čtenáře, aby zaexperimentování s drogou nebral tak vážně. Protože na rozdíl od pana Mullera „černý“ ví, že věda ještě nikoho ze závislosti nevyhládila! Kdo do té pasti spadne a stane se narkomanem, udělá pro drogu vše. Krade, nepracuje, vraždí! Je šťvaným zoufalcem! Už je v zajetí „černého“, aniž má možnost si to uvědomit, protože věda „černého“ nedokáže změřit voltmetrem.

Abych neuváděl jen záporné příklady z tisku, musím připustit, že do něj pronikne občas i „světlé“. Zmínění je hoden **článek Gabriely Bachárové: Stresované matky ohrožují své děti**. Autorka z článku New York Times reprodukuje, jak podle závěrů statistik je dokládáno, že pokud těhotná žena trpí stresem a depresemi, negativně ovlivňuje nenarozené dítě. Následně takové děti mají problémy s učním, chováním, trpí depresemi a úzkostmi. Novorozenci mají vyšší hladinu kortikoidních hormonů, nižší hladinu dopaminu a serotoninu. Následně se objeví i méně rozvinutá schopnost učít se, jsou méně vnímaví. Byla prokázána souvislost mezi tím, co se odehrává v těle nenarozeného dítěte a tím, co probíhá v dětství. Výsledky pozorování 7448 žen z Velké Británie ukázaly, že děti úzkostných matek měly následné potíže s udržováním pozornosti. J. Staněk

Otázky a podněty našich čtenářů, na které odpovídá dr. Staněk

Otázka: *V jedné přednášce pan Staněk hovoří o světélkách a uvolňování hadí síly. Není mi ale jasné, jak to myslel, když hovořil o ne-správně pochopené energii či síle...mně se také někdy stává, že okolo sebe vidím zlatožlutá, fialová, zelená anebo modrá malá světélka, která se z ničeho nic objeví a opět zmiznou...*

Odpověď: Pootevírá se Vám třetí oko a vnímání různých typů vibrací. Což je v současnosti u nové generace poměrně časté, ale mnozí o tom nechtějí mluvit, aby nebyli hmořáky napadáni jako blázni. Všimněte si toho, vyhodnocujte, co to kdy znamená a buďte ráda. Nevládnutá hadí síla se projevuje jako bleskové zátky v očích.

Otázka: *Dočetla jsem se, že ženy jsou mostem duchovna do tohoto světa, jak je tedy možné, že tzv. vyvolenými, jako např. Ježíš Kristus, jsou muži?*

Odpověď: Již jste viděla, že by most někam krácel? Tím, kdo je aktivní, ve společnosti konající, je muž. Duchovní přínos je vždy boj o nový stupeň poznání. K tomu je třeba odolnost a průraznost. Pravá žena těmito vlastnostmi neoplyvá, proto je její funkce v uvedení těchto vybavených a tím předurčených na tento svět a v poskytování podpory. Také by se mohlo říci: Ukazatel u cesty ukazuje správný směr, ale sám nikam neběží, neboli nekoná činností, ale svým nekonáním!

Otázka: *V knize Utajené dějiny Čech je psáno o tzv. arše úmluvy z Šalamounova chrámu. Co tato archa vlastně obsahuje a kde se nalézá?*

Odpověď: To bych také rád věděl.

Pokračování otázky: *Je Karlštejn, o kterém se kniha též zmiňuje, skutečným hradem Grálu?*

Odpověď: Jestli Karel IV. Grálu dosáhl a projevily se legendou - proroctvím předpověděné následky, tak ano. Jestli ne, tak ne. Dosažení Grálu není přece cesta na hrad, ale otevření přístupu k energii stvoření, které změní svět. (Viz naše kniha: Svatý Grál a energie života.)

Pokračování otázky: *Také se zde dozvídám o sv. Vojtěchovi ze Slavníkovy rodu, že on byl skutečným Parsifalem?*

Odpověď: Stejná jako nahoře. Navíc duchové vyslaní na tento svět mají v popisu práce navázat vždy na konkrétní situaci v prostředí a rozvinout ji k lepšímu. Sv. Vojtěchovi se to evidentně nepodařilo, na rozdíl od sv. Prokopa nebo soluňských bratrů, neboť naše předky nezaujal. (Viz naše nová kniha: Falzifikace a falzifikátoři českých dějin.) Nikdy nelze svádět vinu na ty, které má povznést. Svádění viny za neúspěch duchovní mise je podle satanského principu. (Viz A. Hitler v závěti, kdy došel k závěru, že německý národ jej nebyl hoděn!)

Otázka: *Když se historie zmiňuje o slavných např. Vojtěch, Karel IV., je to stále jedna a tatáž duše, reinkarnovaná do určité doby?*

Odpověď: Nevím. Možná? (Vědí to ale určitě na univerzitě bytí, kde se to vyučuje!) Já osobně si myslím, že význačné osobnosti byly a jsou řízeny z duchovního vedení českého národa, tzv. „blanických rytířů“. Vůdci duchové v každé době usilovně hledají, aby našli někoho mezi žijícími, kdo by byl jejich vibrace schopen přejímat a přeměnit v intuici a čin. Napojení se říká „vysoké vedení“. „Vedený“ následně vynikne jasnozřivostí a „duchovní energií“. Jen v kritických dobách se inkarnují i ti z duchovního vedení.

Otázka: *Zasílám knihu Boženy Koubkové „U karmického soudu“. Prosím o Váš názor.*

Odpověď: Názor jsem si učinil, ale nemohu jej publikovat, neboť nemám písemný souhlas autorky. V knize je totiž právní blokáce autorky, že žádné části publikace nesmí být v žádné podobě reprodukovány. V případě, že bych cokoliv citoval nebo komentoval, vystavoval bych se možnosti žaloby na ochranu autorských práv. Nelze komentovat bez citování nebo použití pojmů, které jsou vlastnictvím autorky. (Viz níže jurokracie.) Komentovat však mohu použití tohoto typu právní ochrany.

Představte si, že by taková uzávěra byla v evangeliích nebo že by ji použil Ježíš Kristus. Jeho slova, výroky a zásady by směly být použity jen po zaplacení autorského honoráře Ježíšovi. On naproti tomu říká: „Světlo se nestaví pod poklop! Jděte a učte všechny, kdo chtějí slyšet!“ Atd. Tedy princip duchovního dávání.

Proti tomuto Kristovu principu stojí princip omezování, vydírání, trhu. Ten říká: „Uchvatěte si vše, co můžete, a vydírejte bližního, jak můžete!“ To je tedy princip Antikristův. Tato základní vibrace Vám řekne vše, pakli máte vycitřování.

Knihy je rovněž v rozporu s principy Agape, neboť v našich knihách nejenže nenajdete takovou právní uzávěru, ale naopak se říká: „Rozmnožujte i kopírujte léčivé obrázky a použijte je!“ Každé úspěšné použití čehokoliv z našich knížek je naší službou Bohu.

Jurokracie – vláda právníků ve státě a společnosti. Spočívá ve dvou principech:

1. Spravedlnost neexistuje, existuje jen psané právo. (Základní ateistický princip.)
2. Úspěšnost spočívá v dokonalé znalosti právních klíčků, již "úspěšní" využívají k vydírání naivních, kteří nemají intrikářský způsob myšlení a nemají na zaplacení drahých advokátů. Následkem toho dochází k naprosté bezbrannosti chudých a praktické nepostižitelnosti bohatých. Ti si najímají právníky, kteří je „vysekají“ ze všeho nebo dosáhnou nastrčení nevinných.

K takové společnosti směřujeme. Ateističtí soudci při rozhodování sledují literu zákonů. Intrikáni s pomocí právníků v naprosté nepřehledném právním řádu vyhledávají klíčky, do nichž nastrkují ty, kteří nejsou dostatečně obezřetní. Ty pak vydírají o peníze. Nejbohatším neboli „nejúspěšnějším“ se stane ten, kdo odere nejvíce druhých. Vydírání se nejzjevněji děje prostřednictvím sexu a manželství. (Je důležité se provdat za bohatého nebo bohatou a pak jej oškubat. Viz sexbomby.) Všimněte si, kolik skutečných hodnot vytvořili lidé, kteří zbohatli! Konkrétní příklad z tisku. Majitel chaty tuto mnohokrát vykradli a poškodili. Policie neučinila nic než sepsání protokolů. (Není tu přece od toho, aby někomu hlídala majetek.) Majitel si vymyslel zařízení se samostřilem, které se spustí při vylamování okenice. Zloděj vylamoval okenice a samostřil jej zasáhl do zadku. Protože věděl, jak to v „právu chodí“, neutekl, jak by se dalo očekávat, ale obrátil se na policii se žalobou na vlastníka, že jej zranil. Že mu „kontroloval“, jak pevně má uzavřené okenice. Uspěl. Majitel chaty byl obžalován z ublížení na zdraví s požadavkem sto tisíc odškodného za ublížení na zdraví. To je typický příklad chodu policie a práva v jurokracii. Náš stát je na půl cesty k ní. Až ji rozvine úplně, budou lidé na vlastní kůži vidět, jak chutná všemoc trhu. Pak teprve konzumenti mohou prohlédnout. Dříve ne.

Otázka z dopisu: *Synovi je devět let a už dříve jsem mu zkoušela říci něco o Bohu podle návrhu pana Kavana. Objevila jsem v knihovně knížku Karla Weinfurtra: „Mystika všem“ a podle ní jsem se řídila. Jenže syn mi řekl: „Já v toho tvého Boha nevěřím“, a tím mě dokonale odradil. Možná jsem se ho měla zeptat proč. Jednou za čas mu něco řeknu, ale on má odmítavý postoj. Nelíbí se mi nutit ho, ale zároveň jsem smutná, že „nevím jak na něj“.*

Odpověď. Byly by dvě možnosti. Buď „černá nitka“ nebo indigové (poslané) dítě. Podle automatické kresby je Vaše dítě to indigové, tj. dítě mimořádně disponované. Dokonale Vás vycítuje a vycítilo i Vaši nedokonalou představu o Bohu, převzatou zřejmě od scholastiků. Přečtěte si o indigových dětech, tu svou představu mu nevnutíte. Naopak syn je tu od toho, aby o Bohu poučil Vás i Weinfurtera. Začněte tedy se synem hovory tázací s plnou důvěrou a otevřeností. Promyslete si otázky a budete žasnout nad odpověďmi dítěte! Z Vaší strany je při výchově očekávána jen láska a bezpodmínečný dobrý úmysl bez omezení svobody smýšlení dítěte. A naprostá otevřenost!!! Jen žádné masky a „imidže“!!! Vše ihned prohlédne. Ale upřímnost ocení!

Z dopisu: *Proč se kromě zajímavých věcí v Občasníku objevují stále stejná témata jako jogíni, Grál, Parsifal, Anastázie?*

Odpověď. Na tato témata odpovídáme proto, že jsou klíčově důležitá. Např. jogíni. Stoupenci indické duchovnosti se považují za vyspělejší než jednoduché formy náboženskosti typu „lidové zbožnosti“. V některých oblastech tomu tak skutečně je, ale tento typ duchovnosti nepovažují za perspektivní pro Čechy z důvodu, že jogíni nikdy nevytvořili žádnou civilizaci. (Jsou egocentričtí na můj „vkus“.) Ale my se domníváme, že naše civilizace je v krizi a zanikne, neobjeví-li novou vyšší duchovnost. V Agape děláme podle našich sil vše, co vytváření podmínek pro vznik vyšší civilizace posiluje. Proto se snažím „vysvětlit“ hledajícím přes jógu, že jejich cesta je dobrá jen pro rozvinutí některých schopností jedince, ale že je třeba se rozvíjet i se společenským aspektem.

Druhý typ dopisů i ataků od „grálistů“ je rovněž prvotně závažný. Grál totiž chápeme jako Zdroj energie stvoření a života a jeho dosažení, tj. obnovení komunikace se Stvořitelem – Zdrojem, je rozhodující pro přežití lidstva. Umožní mu překlenout současnou krizi, respektive těm lidem, kteří se budou schopni ve větším rozsahu na Zdroj napojit. „Parsifalové a grálisté“ jsou vlastně v našem pojetí velmi cenní lidé, kteří usilují o totéž, pouze se jim to nedaří, (vlastně jako nám), ale na rozdíl od nás o tom nevědí! Útočí na nás proto, že si myslí, že tomu nerozumíme. Moje zpětné repliky rozhazují jejich soustavu domněnek, považovanou za víru. Až příkon energie z Grálu určí prvního člověka, který toho dosáhne – Parsifala! (Nikoliv žvanění nebo nadměrné ego.) Protože někteří „Parsifalové“ matou málo znalé snažící se lidi, proto jsou ode mne „stírání“. (Nechají si od nich sloužit.)

Podobné je to i s „anastázisty“, kteří se zas pomátli z vymyšleného bájného „zlatého věku“. Viz příspěvek v tomto čísle „Tak pravila Anastázie“:

Otázka. *Nemožem povedať, že viem, čo je to čisté odpuštění. Trpím i preto, že neviem čisto odpustit. Myslím si, že by to pomohlo nielen mne vedieť, čo je to čisto odpustit. Kde je hranica medzi odpustením a akýmsi pamataním si poučenia, poučením sa ze situácie.*

Odpověď. Princip odpuštění je v poznání. To je zakotveno ve dvou principech:

První je víra v absolutní a konečnou Spravedlnost, která vychází z pradávné podvědomí. Jestliže člověk cítí a následně si uvědomí, že nikdo nemůže uniknout následkům svých činů, a vidí někoho konati zlé, (i vůči sobě), jeho první reakcí je lítost!!! Člověk lituje toho, kdo na něm páchá zlo, neboť cítí, že si to onen odskáče! Nemůže uniknout a následky jeho činů jej dostihnou, ať na to věří nebo ne. A tím víc si to páchající zlo odskáče, čím menší záminku ke konání zla má.

Druhý princip vychází z poznání sebe sama, kdy člověk následně vidí, jak mnohokrát v minulosti bez zlého úmyslu konal chybu, poškodil někoho jiného. Mnozí si myslí, že nepoškodili viditelně. Ale poškození neviditelné, např. slovy nebo myšlenkami bývá ještě horší než fyzické. Jenže v době, kdy se to odehrálo, dotyčný si myslí, že jedná, mluví a myslí správně. Když se duchovně vyvíjí, následně teprve vidí, že to správně nebylo! A tento nálezkem, že v minulosti jednal nesprávně, je důkazem jeho zjemňování neboli duchovního vývoje! Tedy pozitivní jev. A protože člověk ví, že sám nejednal správně, nutně si domyslí, že dopady nesprávného jednání jiných na něm samotném je jeho vlastní sklizeň!!! Že tedy dotyčný člověk je vlastně pouze nahodilým nástrojem Spravedlnosti. Že snesení nepříjemného bez opětovného výronu zla, bez vrácení políčku, je očišťování vlastní karmy! Akceptování nepříjemnosti od druhých bez zpětné odezvy zla je ono Ježíšovo nesení kříže!!! Je to způsob omytí karmy a tím cesta do ráje.

Tedy dva základní fundamenty schopnosti odpuštění jsou víra a sebekritičnost. Člověk, který nemá schopnost odpouštět, má tedy buď absenci víry v podvědomí, neboli nemá pradávnou, nebo je egocentrický až k nesebekritičnosti. Proto je skutečná víra milost!

Následky neschopnosti odpuštění jsou strašné: člověk nedovede odpustit sobě!!! Neustále se kvílí a kvílí, co kdy měl udělat a co by bylo, kdyby bylo. Všechno nepřívnlivé z okolí si maluje jako krivdy, naschvály a důkaz neexistence Boha. Kdyby byl Bůh, tak by přece musel přiběhnout a ostatní trestat podle představ dotyčného! Ale On je a právě na dotyčném Jeho volajícím koná!!! A trestá a koná v prospěch dotyčného, vlastně rouhajícího se, neb jej tlačí ke změně jeho přístupu k dějům tím, že jej nechá „vařit v jeho vlastním kotli“. Až se natolik rozvaří, že „změkne“ a změní se, nebo pukne. Proto je princip odpuštění jedním ze základních axiomů křesťanství a duchovnosti vůbec. Viz Otčenáš.

Otázka: *Před časem jsem měla dilema, zda jít k volbám či ne. Nakonec jsem šla volit, jelikož manžel řekl, že jinak svou neúčastí nahraji komunistům. Takže jsem volila menší zlo, protože mě osobně není ani jeden politik, (kromě paní Fischerové), ani jedna strana sympatická. Učinila jsem dobře? Možná by nebylo tak marné založit nějakou stranu, která by byla zárukou morálky a vyburcování duchovnosti našeho národa. Nebo alespoň založit společenství podobně smýšlejících lidí. Víím, že to znamená šlápnutí do vosího hnízda, ale je nás určitě víc s podobným smýšlením a touhou pomoci naší zemi.*

Odpověď. Podle mého názoru je vhodné nevolit jedině při odporu proti existenci nějaké instituce. (Senát.) Jinak je skutečně správnější jít volit menší zlo. Menší zlo znamená nejprve vyloučit ateistické strany a pak vybrat program, protože ten bývá zpravidla pouze zástěrkou. Zakládat stranu za situace, kdy velká většina národa je ateistická a konzumní, je plýtvání duševní energií. Stranami nevládnou ti, kteří jsou vidět, ale zákulisní „zájmové skupiny“, ovládající tisk. Ti proti jakékoliv nové straně spustí dehonestující kampaň, která odradí i ty, kteří by ji volili. Nová strana potřebuje peníze a „strýčky“, kteří by ji pomohli. A ti by ji dostali tam, kde jsou současné. K politické změně je nutná změna společenského klimatu a mínění rozhodující masy lidí. K té nedojde bez nějakého otřesu nebo pádu celé civilizace „na nos“. Teprve pak nastane vážné hledání východisek. Ani zakládání společenství se podle toho, co jsem zažil, neosvědčilo. Vždy tam vniknou anarchisté a chaotici, kteří vše rozloží.

Podle mého názoru je nutné zakládat pouze „ostrovy pozitivní, tj. duchovní, deviate“ o počtu do deseti lidí. Ti by se měli scházet, diskutovat, vyměňovat si literaturu apod. Tak se udrží černým skrytá duchovní základna, z níž bude možné vyjít, až přijde den D, kdy se ukáže pevnost základů ateisticko-tržní civilizace, až se ukáže, na kterých ideálech postavila své základy. Bůh je věčnost, a trpělivost je schopnost člověka ji vnímat! Na druhé straně ovšem na Vašem postoji nevolit také něco je! A sice instinktivně vycit'ovaná snaha neplýtvat energií ve stylu házení hrachu na stěnu. Současná inteligenční elita i dav (nejen v Česku) jsou tak fascinovány konzumem a duchovní bezzásadovostí (ateizmem), že není v lidských silách změnit jejich směřování. Duchovní lidé by měli šetřit vlastní psychické síly a rovnováhu a počkat, až síly jiného kalibru obnoví rovnováhu. (Pak je budou potřebovat.) Kdyby tedy i volby měly být spojeny s nějakým „napnelizmem“, je lepší i je pominout.

Otázka: *Mám zmatek ohledně názvu matky Boží, Panny Marie, Prakrálovny či bohyně Artemis. Je to jedna a tatáž energie? Ježíš kromě své matky Marie o žádné Prakrálovně nemluvil.*

Odpověď: Vyzařování z Božského prostřednictvím Ženství je tak komplexní a mnohotvárné, že jej člověk nemůže zachytit komplexně. Proto každý duchovní směr (náboženství) zachytí a zdůrazní, (také opomene), pouze část, a tu pojmenuje. A zachycuje totéž. Například katolíci mají Pannu Marii, evangelíci Matku Marii. A jde dokonce i o tělesně totožnou osobu. Což teprve komplexní vyzařování Ženského principu! To má tolik pojmenování, tolik pojetí, kolik je národů a věrouk. A každý zachycuje z nekonečnosti něco. Je proto správné respektovat a cítit všechna pojetí! (Za štváním proti odlišným pojetím je vždy satan.) Nejobecnější pojem, zahrnující vše, je podle mne Ženský princip z Božského, který osobně používám. Také Nebeská Matka.

Otázka: *Trochu mě mate Bůh ve Starém zákoně, kde je popisován jako přísný, někdy až nemilosrdný. V Novém zákoně je popisován jako láskyplný, milující, spravedlivý. Jedná se o téhož Boha? Kdo byli bohové, kteří vstupovali k lidským dcerám a plodili s nimi zrůdy? Byli to padlí andělé? Rovněž nevím, co si mám myslet o starých bozích Řecka či Indie? Podle spisů se chovali jako bozi, ale měli spíš lidské vlastnosti. V některých knihách se spekuluje, že to byli mimozemšťané. Jaký máte názor Vy?*

Odpověď: Bůh má člověkem vnímané tři rozměry: energii vše tvořící (Stvořitel), vše řídící vyzařováním, (Spravedlnost), a vše existující milující. (Protože bez toho by to nemohlo existovat.) Aktéři Starého zákona se pokoušeli přiblížit k Bohu spravedlností. Všimli si, jak Jeho vůle, neboli mechanismus duchovních zákonů, nemilosrdně smetá narušitele. Nepodařilo se jim to, neb na světě není tak dokonalý lidský duch, který by se z této strany mohl k Září přiblížit. Shořel by na své nedokonalosti. Proto byl poslán Ježíš, aby objevil možnost přiblížení se člověka k Bohu „ze strany“ lásky (pozitivity). Ta cesta znamená, že člověk nesmí mít v sobě ani špetku nenávisti, a pak se může z „této strany“ ke Zdroji přiblížit a získat tím Poznání. To ale neznamená, že v ostatních aspektech - aktivita, spravedlnost může zásadně zaostávat! Cesta k Bohu přes lásku je nejschůdnější.

Kdo byli bohové, vstupující k lidským ženám, já nevím. Určitě to nebyli padlí andělé. To by bylo jako kulaté čtverečky. Anděl nemůže padnout, jakmile jednou poznal dokonalost! Vy byste si vybrala něco špatného, když máte možnost užívat dokonalost??? Padlí „andělé“ ale existují. Jsou to lidští duchové, vedení satanem, kteří ale nebe nikdy nezažili a nevěří v něj. Tedy padlí duchové!!! A staří bohové Řecka a Indie? Základem pro jejich vznik byl astrální mimotělní zážitek a zbytek už byl „dokreslen“ vypravěčem. I mimozemšťané jsou patrně astrální cestovatelé z jiných dimenzí.

Otázka: *Sára, žena Abrahámová, celý svůj život nemohla otěhotnět. Teprve z vůle Boží na sklonku života otěhotněla. Ve Starém zákoně je takových zázraků otěhotnění víc. V dnešní době se tento zážitek děje prostřednictvím umělého oplodnění, ale nechápu, jak se to mohlo dít dříve.*

Odpověď: Ve starém zákoně se říká, že Sára byla tak stará, že se jí už zastavil běh ženský (menstruace). Jenže to se stává ojedinele i dnes, že se menstruace někdy obnoví a že ojedinele může dojít k otěhotnění i po dočasně ztracené menstruaci. A navíc jste četla v legendě o Grálu, že kdo naň pohlédne, omládne a uzdraví se! Co když anděl ukázal Grál Abrahamovi (v jeho 75 letech), a ten jeho vibraci přenesl na Sárú? Proč by se jinak dožil ve vysoké svěžesti 125 let?

Z dopisu: *Když jsem četla v Občasníku dopis, který jste pane Staňku obdržel od „Parzifala“, uvědomila jsem si, že tento styl důvěrně znám. Velice podobné výtvary dostávala moje dcera i zeť jako odezvu na to, když se dcera rozhodla odpoutat od sekty vedené panem H. a panem K. Já jsem ale nedokázala reagovat s takovou noblesou jako Vy. Hned jsem Vám tehdy volala a psala. Odpovídal mi tehdy pan Červený a velmi mi pomohl. Jeden takový výtvar mi přišel jako vzkaz „shůry“, oslovoval mne Jarmilo a podepsán byl Hartas. Pan H. byl pouze pověřen mi onen vzkaz předat. Doufám, že dnes bych dokázala reagovat s větším klidem.*

Odpověď: Já jsem sice nikdy v žádné sektě nebyl, ale takové dopisy včetně výhrůžek magickými útoky mi občas chodí. Pro odražení takových útoků (včetně magických) platí zásada: Napadený nesmí pocítit vůči útočícímu jakoukoliv nenávist!!! V takovém případě anděl strážný nastaví vůči útoku zrcadlo, a tento se vrátí k útočnickovi! Jestliže i nespravedlivě napadený pocítí nenávist, anděl zasáhnout nesmí. (To je pravý význam neodpovídání zlu zlem! Platí plně v neviditelné oblasti!) Píši to proto, že kdyby to kdokoliv dostal, aby se nebál nebo nenechal vyvést z míry. Nejlepší je pomodlit se za odesílatele! Již Karel Kožíšek o tom věděl mnoho, a tyto poznatky a poznatky paní Brzobohatě jsem popsaval v knize o Grálu.

Z dopisu (přeložen ze slovenštiny): *Nedá mi nereagovat na list od jednoho z mnohých „Parcifalů“ z posledního Občasníku, který mne na jedné straně pobavil, na druhé straně zarazil. Už dávno jsem neslyšela tolik nepěkných slov a urážek pohromadě. O to víc mne překvapilo, že jsou od „Parcifala“. A tak si kladu otázku: Neměl by být právě on příkladem lásky, respektu vůči odlišnému, příkladem vyzařování světla a čistoty? Druhé, nad kterým jsem se pozastavila, je přirovnání satana k chobotnici. Logicky jsem z toho vyvodila, že když není na zemi nikoho, kdo by na toto monstrum nebyl napojen, je to s lidstvem špatné.*

Odpověď: Proto jsme jej do Občasníku dali. Aby se všichni přesvědčili, že pravé a nepravé Parsifaly je možné poznat již podle výraziva. Podle duchovního zákona jsou cíle a prostředky k jejich dosažení neoddelitelné! K světlým cílům není možné dojít nečistými prostředky! A pokud se týče satana, je pravda, že pod vlivem jeho vyzařování jsou skutečně všichni a stále! Ale to neznamená napojení! (Černou nitkou.) To je méně než jedno procento lidí, ale jsou!!! A o svět jako celek se nemusíte bát. Proti silám rozkladu (satanským) působí síly pomoci.

Otázka: *Rád bych se zeptal pana Staňka, co si myslí o tom, že největšího Čecha zřejmě vyhraje Jára Cimrman. Proč Češi nejsou seriózní a zase zvítězila recese, vždyť teď nebylo třeba proti někomu bojovat, ne?*

Odpověď: Otázka je špatně položena. Vždyť ji vymysleli novináři v Anglii a naši jen přicmrndují. (Však také v Anglii kromě Churchilla „vyhráli“ fotbalisté a zpěváci.) Odpovědi vypovídají víc o obzoru těch, kteří odpovídají, než o osobnostech samých. Navíc je třeba je rozdělit na dvě části: odpovědi Pražáků a ostatních Čechů. Tak se dovíme, že největšími Pražáky byli Jára Cimrman a Josef Švejk. Já osobně neznám žádného Brňáka nebo jiného „venkovana“, který by tak odpověděl. Abychom Pražákům nekřivdili, je nutné je rozdělit na menšinu těch skutečně chytrých, kteří odpovědí protestovali proti hloupě položené otázce, a většinu těch, kteří odpovídali, aby se mohli cítit „někým“, kdo bydlí v Praze. Otázka měla být přesněji definována. Např.: „Který Čech toho udělal nejvíce pro český stát? Pak by se ocitli v prvních řadách Sámó, Karel IV. a T.G. Masaryk. Nebo „Který Čech toho udělal nejvíce pro český národ? Pak by se v prvních řadách museli objevit Dobrovský, Jungmann, Palacký, ale i Václav Hájek z Libočan, Němcová, Rettigová, Jirásek, Erben, Neruda. Nebo „Který Čech toho udělal nejvíce pro duchovní rozvoj národa? Pak by se museli v čele objevit Konstantin a Metoděj, sv. Prokop, Jan Hus, J. A. Komenský, ale i „nenápadní“ biskupové A. C. Stojan, J. V. Jirsík a další.

Lze pokračovat dalšími zadáními ve stylu: Kdo nejvíce proslavil národ v cizině? Kdo nejvíce napomohl rozvoji poznání vědeckého a technického? Kdo hudby či umění? Ani odpovědi na tyto otázky by však nebyly od „lidu obecného“ přesné. Pouze by napověděly, kolik toho uvízlo ze školního vzdělání, po dlouhá období deformovaného, v hlavách mas. Uvedu jeden názorný příklad. Kolik lidí dnes ví, že daleko nejčtenější knihou devatenáctého století s doslova hypnoticky mobilizujícím účinkem na masu Čechů byla Kronika česká Václava Hájka z Libočan? Právě proto, že suché dějiny vypravěčsky jímavě podávala. Historici Hájkovi vyčítají, že fabuloval, ale to ji učinilo čtivou! A tak skutečně přesná odpověď je u Boha. My můžeme pouze „myslet“.

Z dopisu: *Občasník čtu ráda, i když styl psaní dr. Staňka mi často připadá příliš arogantní a výsměšný. Samozřejmě každý má právo být takový, jakým jsme, a pro mne je to výzva, abych to takto přijala a uvědomila si, jaké zrcadlo je mi nastavováno. Děkuji pane dr. Staňku, teď jsem si to právě uvědomila To je úžasné, jsou to mé zážitky z dětství, kdy jsem se nechávala zraňovat výsměchy dětí v mém okolí. Tak nějak jsem nezapadala do jejich představ.*

Odpověď: Máte plnou pravdu, já si tak připadám také. Je to mou povahou, která je přímočará a navíc formovaná životními zkušenostmi zejména s marxisty-leninovci, kdy jsem často musel čelit primitivistickým výpadům, aniž jsem na ně směl reagovat. Když teď reagovat mohu, tak to „solím“. Výpady dialektických materialistů byly typu vtipu: „Jé, ty ještě chodíš na hrníček? To já už dávno dělám do kalhot!“ Nutno ale dodat, že zásadně odlišuji názor a jeho nositele. Prakticky to znamená, že názor mnou pocíťovaný jako nesprávný plně „rozbijí“, ale jeho nositele plně respektuji a nevnadím, když si svůj „dle mne nesprávný názor“ ponechá. A také mi nevnadí, když polemicky buší do mne.

Z dopisu: *Hledal jsem na Atlasu informace o koktavosti. V jednom odkazu bylo i vyjádření vaší organizace. Musím říci, že se velmi mylíte. Je to to samé, jako kdybych já tvrdil o bohovi, že je bíločerný. Tzn. může být jak úžasně pozitivní, ale také značně zlá božská bytost. Nic ve zlém, to je fakt. V 21. století se upouští od pohledu na boha jako jen něco pozitivního. Proto by vaše sdružení mělo pozměnit vidění na život.*

Odpověď: V knize „Duchovní příčiny nemocí“ na str. 124 píšeme: Zadrhování v řeči - tendence více mluvit (žvanit), než je potřeba. Porucha je projevem toho, že v mozku přechodně vzniká potřeba vyjádřit se, aniž je celý pozorovaný děj řádně mozkiem zpracován. Předchází jí špatné zkušenosti s překotným vyjádřením o věcech, jimž nebylo dostatečně porozuměno, vyvolávají zpětné zastavující reakce. Ty se projeví zadrháváním, koktáním. Proto se zadrhování léčí nacvičováním pomalé řeči. Při pomalé řeči má mluvící více času domyslet, co vlastně chce říci.

Autorovi je třeba poděkovat. Kdo z čtenářů má vycíťování, okamžitě si musí všimnout, jak překotné a nezpracované je myšlení a vyjadřování dotyčného koktavého. Jak základní myšlenka v knize vystihuje duchovní osnovu problému. Následně také, jaký je rozsah božské milosti Stvořitele takto chybujícím duchům v těle (lidem) dáti prostřednictvím syndromu možnost si tuto vadu uvědomit, „poprát“ se s ní a tím ji pomalu odstranit. (Zadrhující, kteří se od mládí trpělivě učí pomalu mluvit a dobře si promýšlet, co chtějí skutečně říci.) Aby přestali být v mluvení „střelci“. Když toho vlastním úsilím dosáhnou, odstraní svou duchovní vadu a mohou jako napravení vkročit do království nebeského. Naproti tomu ten, kdo věří v nic, nemá důvod usilovat o zdokonalení, životní šanci k zdokonalení svého ducha tedy promarní. (Vždyť přece koktají náhodou!) „Střelci“ do dimenze dokonalosti nemohou, protože by tam vnesli zmatek. (Byť v dobrém úmyslu.) V té souvislosti také připomínám, jak klíčovým darem je víra v Boha, která řídí správnost myšlení. Umožní pochopit, že i syndrom (nemoc), jakkoliv je člověku nepříjemný, je vlastně darem Stvořitele. V okamžiku, kdy si tuto podstatu nemoci uvědomí a poděkuje za ni, již má jistotu, že je na cestě „do království“.

Otázka: *Kúpila som si knihy Natálie Makedonovej „Večné zákony 1-3“. Táto autorka zahynula pred niekoľkoma rokmi tragickou smrťou. Po jej smrti vyšla kniha od autora Karola Kopeckého Večné zony 4 - Na rozhraní času. Kniha ma dovedla ku knihe Ve svetle pravdy od Abdrushina. Pred týmito knihami som čítala knihy od Rudolfa Steinera. Chcela by som Vás poprosiť o analýzu duchovných kresieb pani Makedonovej a pana Steinera, alebo napíšte, čo si o jejích dielach myslíte.*

Odpověď: Zejména Abdrushin, ale i R. Steiner byli lidé mimořádného rozměru a jejich díla je mimořádně užitečné studovat. Kniha Natálie Makedonové jsem měl v ruce, ale dopodrobna nečetl. Získal jsem dojem, že jde o specificky pojaté „rozžvýkané“ myšlenky Abdrushinovy autorkou bez schopností, která se považovala za Parsifala, lépe řečeno těhotnou a nosící Syna člověka. Podstatou knih bylo, pokud si pamatují, souzení druhých za současného vyhlásování vlastní božskosti. Všiml jsem si duchovního zákona, že kdo hlásá konec světa a soud, přivodí svůj vlastní. Lidé, kteří zde mají významný úkol, chrání neviditelní. Nikdy nemohou zahynout při autonehodě! Čtení takto zaměřených knih přitahuje lidi, kteří nemají dostatek pozitivivity (lásky) v duchu, a jsou proto superkritičtí ke světu. Tím zpětně přitahují negativitu na sebe, a ta je rozkládá zevnitř. Kdo chce projít úspěšně krizí a proměnou lidstva, nechť se knihám o soudech a koncích světa vyhne. Odčerpávají jeho duchu energii. (Většinou citově neuspokojené ženy.) Kdo se zaměří na posilování pozitivního v okolí, je neviditelnými posilován energií k přežití.

Z dopisu: *Je to již tři roky, co se moje dcera (1973) seznámila na internetu s o tři roky mladším XY. Imponoval jí svou snahou zavádět všude pořádek. Hned se začali hádat, občas ji bije, kroutí ruce, tahá za nohy, zejména když mu nyní v 5. měsíci těhotenství odpírá sex. Tři roky od něj utíká domů, ale pak zase on přijde, líská se, a ona se zase odstěhuje. Jeho matka jí řekla, že jako malý spadl ze skály a v 6 letech ho porazilo auto a byl deset dní v kómatu. Tak na ni žárí, že jí zakazuje nosit krátké sukně a rukávy a chodit ke gynekologovi. Ten řekl, že je horší než Arab. Dcera zná angličtinu, němčinu a italštinu a již v 18 ji vybrali na letušku a rok létala. Pak toho nechala. **Dcera od něj neumí odejít.** Hrozí jí, že nebude platit na dítě, a tak dcera neví, jestli jej má jako otce přihlásit. On si našel obět své agresivity a dcera je bez radosti a energie. Říká, že je pobočník antikrista. Ona není schopna rasantního rozhodnutí. Co má dcera dělat, kde je příčina takové karmy?*

Odpověď: Dcera je velmi pohledná a inteligentní, a také pudová. Její duch však od malička zcela spí. To má za následek úplnou absenci intuice jako funkce ducha, zejména ve vztahu k mužům. Vztah je omezen na náročný sex a ještě podbarven sado - maso. Nad něžností převažuje potřeba pocitu síly u partnera, i trochu se bát, aby došlo k vrcholu. Absence duchovnosti také způsobuje, že není schopna ovládnout svoji pudovost, je doslova vlečena pudem. Tělo a sexualita ovládá duši, nikoliv naopak. (Následek ateistické „osvěty“.) Odejít měla ihned. Sliby mužů s nemocnou duší nemají žádnou cenu. Mohlo by se jí podařit odejít v souvislosti s narozením dítěte za předpokladu, že neuvede otce. Uvede-li jej, platit na dítě skutečně nebude, zato maléry nabudou na obrátkách. Ona ale stejně neposlechne ani mne ani Vás. Je emancipovaná od 4. přikázání a velmi těžko se autoritu a muže naučí respektovat. Vyvolí-li si jako přítele „pobočníka antikrista“, zvolí si tím karmu podle zásady našich předků: čiň čertu dobře, peklem se ti odmění. „Emancipované a moderní ženy“ si ovšem myslí, že naši předkové byli zaostalci a vyzvednou si tedy „svoji mzdu“. Vy nemůžete ovlivnit ve vztahu nic. Jako duchovní člověk máte povinnost dceři poskytnout kdykoliv pomoc, když o to požádá. Možná ji ta výuka časem vyučí.

Otázky a podněty našich čtenářů, na které odpovídá dr. Brzobohatá

Otázka: *Chtěl bych se na Vás obrátit s žádostí o radu, eventuálně o pomoc. Jsem Vaším velkým příznivcem a Vaše knihy a přednášky mě už několik let inspirují a pomáhají. Já sám se snažím jít duchovní cestou a své případné problémy řešit z duchovního hlediska. Mám určitý problém v psychické oblasti. **Od mládí jsem měl velký problém se sebedůvěrou, vnitřní nejistotou a nervozitou.** Trpěl jsem vnitřním nesouladem a nedostatkem sebevědomí. Většinu problémů jsem postupem času zvládl odbourat, ale jsou tu určité vlastnosti, které mi ještě zbytečně komplikují život. V průběhu několika let, (od roku 1998), jsem si nechal u Vás zhotovit tři Osobní analýzy jemnohmotných těl., poslední v loňském roce v červenci. Podle té, na rozdíl od předešlých, se už nacházím v prvním stupni duševního vědomí. Co však je u mě ještě problematické, je to, že mám dosud zakreslenou křivku u karmického zákona tíže, sahající až k první čakře. Takže jsem asi ještě příliš poután do hmotné oblasti. I když se domnívám, že nyní by snad už křivka mohla být kratší. Domnívám se správně, že určité nevyrovnanosti v psychické rovnováze, mohou být způsobeny právě tím, co naznačuje u mne křivka u zákona tíže a odklánějící se paprsek do hmotnosti? Prosim, kdybyste byli tak laskaví a napsali mi na to svůj názor.*

Odpověď: Vážený pane, Vaše problémy zřejmě souvisejí se stupněm Vašeho duchovního vývoje a napojení k Bohu jako ke své hlavní jistotě a vedení. Vnitřní nejistota a nervozita v psychické nerovnováze Vás potom vede tak, že se upínáte na nějaké jistoty hmotné ve svém okolí. Toto mohou být mezilidské vztahy, hmotné zabezpečení, závislost na některých hmotných potřebách aj., což Vás do určité míry uklidní, ale nevyřeší problém se zkrácením karmického zákona tíže. Jediná Vaše cesta je opírání se o pomoc, lásku a moudrost z duchovních rovin, a to ostatní nesmí být prvořadé. Zřejmě byste potřeboval mít vedle sebe i taktó zaměřenou partnerku. Nezoufejte však, pokud budete mít alespoň dobrý úmysl o boží pomoc se opírat, přijde Vám postupně i boží milost, která Vám pomůže vyřešit i Vaše osobní a zdravotní problémy.

Otázka: *Myslíte si, že na **očistění duše**, na očistění od závislosti na hmotném, může mít nějaký zaznamenateľný vliv taková aktivita, jako je pravidelné pití vody nebo tekutin, aktivovaných např. na Energetické tabulce pana Zouhara, které doporučujete na svých webových stránkách? Případně na napojení do duchovních oblastí? Ovšem vím, že to může být jenom podpůrný prostředek, že to hlavní spočívá na opravdovém vnitřním úsilí a chtění.*

Odpověď: Pravidelné pití vody a aktivovaných tekutin pomůže sice vyrovnávat energetické nerovnosti ve fyzické rovině i v jemnohmotném těle, ale duši očistit nemůže. Očistění duše totiž souvisí s vnitřním nazíráním a řešením problémů v duchu božích zákonitostí, tj. správném řešení událostí v běhu života člověka.

Otázka: *...Obracím se na Vás s prosbou, zda byste mi vyjádřila Váš názor na mou nevyřešenou otázku, zda naši nedávno narozenou dceru pokřtít, či ne. Má matka je silně věřící, já sama jsem také křtěná, manžel křtěn není. Máme obavu, aby jí křest neovlivnil v jejím dalším vývoji. Obava plyne ze staletého vývoje církve a jejího odklonu od Desatera (např. Nezapomínej x J. Hus...)...*

Odpověď: Církevní křest je obecně duchovní rituál spjatý s nejvyšším propojením křtěného do duchovní dimenze a přímo vnáší do jeho života čistou vibraci Ježíšova křtu a jeho propojení s Bohem. Chyby a odklon církve od učení Ježíše jsou zásahem božím při křtu odrušeny. Ke křtu by mohlo dojít i později a dcera si může o tom pak rozhodnout sama.

Křest patří tedy mezi významné náboženské rituály. Existují však lidé, kteří mají duchovní citění a propojení vysoce vyvinuté a projevuje se to i v jejich každodenním životě, a to aniž by byli po narození nebo i později pokřtěni. Tito lidé si zvolili jinou cestu k Bohu, než je církevní, ale která je stejně hodnotná.

Stejně tak i křest nezaručuje, že pokřtěný půjde duchovní cestou a bude se řídit božími přikázáními.

Nové knihy

Josef Staněk – Falzifikace a falzifikátoři českých dějin

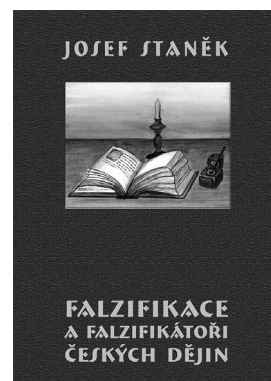
V dubnu tohoto roku vychází v nakladatelství Agape dlouho očekávaná kniha J. Staňka „Falzifikace a falzifikátoři českých dějin“, jejíž některé kapitoly byly postupně uveřejňovány v časopise Phoenix. Autor knihy, který je známý z celé řady dalších velmi úspěšných a pro veliký zájem čtenářů neustále dotiskovaných esoterických publikací (Duchovní příčiny nemocí, Otevření duchovního oka, Láska muže a ženy z pohledu duchovních a duševních sil, Svatý grál a energie života aj.), se v této knize pokusil poodhrnout roušku tajemství, zakrývající české dějiny od Sámovy říše až po současnou dobu a popsat jiný úhel pohledu na naše dějiny než je úhel ateistický (vědecký) či církevní.

Jak sám autor uvádí, po přečtení několika, většinou protikladných, spisů využil k získání vstupu do jednotlivých klíčových událostí, označených jako vhledy, metodu meditativního vhledu. V meditačním rozpoložení se pokusil vcítit do atmosféry dané doby a způsobů myšlení tehdejších lidí. (Nakmitání se na akašickou kroniku národa.) Na základě útržků známých fakt a dobové vibrace se mu pak vynořovaly obrazy tehdejších dějů. Ty se pokusil popsat v příslušných „vhledech“. Zaměřil se zejména na popis zatajované odvrácené strany, která nebyla z různých důvodů nikdy publikována. Příložením v knize popsáných pohledů k dosud uváděným výkladům dějin by mělo být dosaženo plasticity a měl by být vycítěn i duchovní rozměr dějin, materialisty jinak zatajovaný.

Kniha je velmi zajímavá, autor zde nepředkládá své myšlenky k věření, ale pouze k zamyšlení. Není to nová učebnice dějepisu, ale souhrn nových a zajímavých myšlenek, které každého čtenáře zcela jistě zaujmou. Kniha je unikátní i tím, že všechny myšlenky, v ní uváděné, jsou bez výjimky původní, tedy autorovy.

Z obsahu: Franští vykladači římského pojetí křesťanství v 7. až 10. století v českých zemích, Význam příchodu Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu, Navzdory falzifikaci okolností jeho smrti je svatý Václav skutečným národním patronem, Velmi pozoruhodný svatý, Zatajený esoterický rozměr Karla IV., Falzifikace příčin a průběhu doby husitské, Záhadná defenestrace a záhadná bitva, Doba údajného „temna“ byla dobou přípravy!, Národní obrození – materialisty diskretně přecházený zázrak, Ve společenskovedních spisech neuváděná hlavní příčina 1. světové války, Zatajená příčina pádu Rakouska – Uherska, Skutečná příčina vzniku Československa, Vrátil se král Ječmínek v podobě T. G. Masaryka?, Dva zatajované omyly T. G. Masaryka, Duchovní pád první republiky, Falšování příčin a průběhu 2. světové války, Prolhané povídky historiků o chování českých dělníků za války, Duchovní příčina pádu Benešovy poválečné republiky, Padesátá léta – karma národa za ateistické selhání, Původ zázraku roku 1968, Konsolidace – nejtěžší duchovní útok temnot na jádro národa, Převlečení kabátů zaměstnanců ducha hmoty z normalizátorů na privatizátory v roce 1989.

Brož. A5, 150 str., dopor. prod. cena 120 Kč, (v Agape 100 Kč), ISBN 80-239-4413-4

Přednášky

Vážení přátelé, tak jako každý rok, i letos si vás dovoluujeme pozvat na jarní přednášku do Brna spojenou s prezentací naší nově vydané knihy J. Staňka „Falzifikace a falzifikátoři českých dějin“. Stejnomená přednáška se bude konat **23. 4. 2005 (sobota) v sále Břetislava Bakaly v Kulturním středisku Bílý dům, Žerotínovo nám. 6, Brno v době od 13.00 do 15.30 hod.** (Přesně tam jako v loňském roce.)

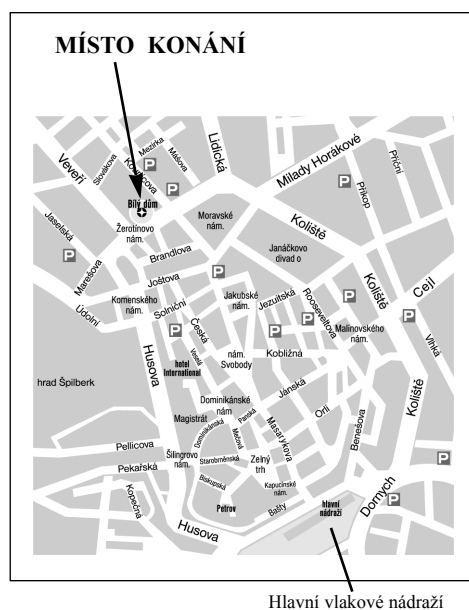
Stejně jako vždy, i tentokrát bereme přednášku jako výjimečnou možnost pro setkání duchovně se rozvíjejících lidí, což se projevuje mimořádně pozitivní atmosférou, kterou většina z vás dokáže ocenit. Kromě vlastní prezentace knihy zde hlavně uslyšíte spoustu zajímavých postřehů a úvah, které na dané téma vyplynuly z naší práce za posledních pár let.

Letos opět **nepřistupujeme k předplacení vstupenek**, takže každý, kdo přijede, vstupenku obdrží až na místě. Pokud si ji bude chtít někdo koupit předem, tak pouze osobně v Agape během úředních hodin (každý lichý týden, Po, Út odpoledne, Čtv dopoledne). **Cena 80 Kč.** Pro ty z vás, kteří mají předplacený Občasník za 530, resp. 330 Kč, je cena vstupenky **50 Kč.** Podobně jako každý rok bude část výtěžku z přednášky (po odečtení nejnětějších režijních nákladů) věnována na charitativní účely.

Přednáška se bude nahrávat - opět ve vysoké kvalitě - takže ti, kteří nebudou mít v uvedené době čas a budou mít zájem si vyslechnout vše, o čem se na přednášce mluvilo, si mohou objednat **nahrávku přednášky na 2 CD (200 Kč).**

Ti, kteří se rozhodnou na přednášku přijet, nepišete nám o zaslání knihy - předpokládáme, že si ji zakoupíte osobně na přednášce. Ušetříte nám spoustu času, který bychom zbytečně věnovali balením a rozesláním knih. Jinak si knihu můžete přirozeně objednat na naší adrese. Zásilat ji budeme až od druhé poloviny dubna, neboť teprve tehdy bude hotová.

Na vaši účast se těší kolektiv Agape Brno

Hlavní vlakové nádraží

Inzerce: REFLEXNÍ TERAPIE CHODIDLA – 1. výuková videokazeta na našem trhu!

EVA ZEMKOVÁ, Brno, tel.: 777 582 939, www.duhovepoznani.com, eva@duhovepoznani.com, eva.zemkova@volny.cz
kurzy reflexní terapie a etikoterapie, relaxační, regenerační a zároveň sebepoznávací pobyty, osobní konzultace

Akce s dr. Staňkem

• **Jarní setkání s dr. Staňkem: 12. - 15. 5. 2005** bude probíhat „Diskuzní setkání s dr. Staňkem nad duchovními otázkami dneška“ (Diskuzní témata – Ježíš a kosmický princip Krista, Peníze a duchovnost, Falzifikace dějin, UFO a zjevení, Vegetariáni a homocystein, aj.). Místo konání: Hotel Panorama, Deštné, Orlické hory. Objednávky na tel. č. 494668377, 608577791, František Vrba.

• **Sattva Opočno 2005, 31. 7. - 6. 8. 2005: Zdraví těla, duše i ducha je cestou ke štěstí:** Zdraví jako harmonie duše a těla. Zdroje energie pro duši a tělo. Výživa a zdraví. Sexualita a zdraví. Duchovní úloha českého národa. Léčebná a omlazující meditace. Jednoduchá cvičení jako doplněk programu. Lektori: Josef Staněk, František Vrba. Jako host zde bude jeden večer vyprávět Ing. Červený o své cyklistické výpravě po Venezuele. Cena 3300 Kč, děti do 18 let 2700 Kč. Objednávky na tel. č. 494668377, 608577791, František Vrba.

Audio nahrávky z přednášek

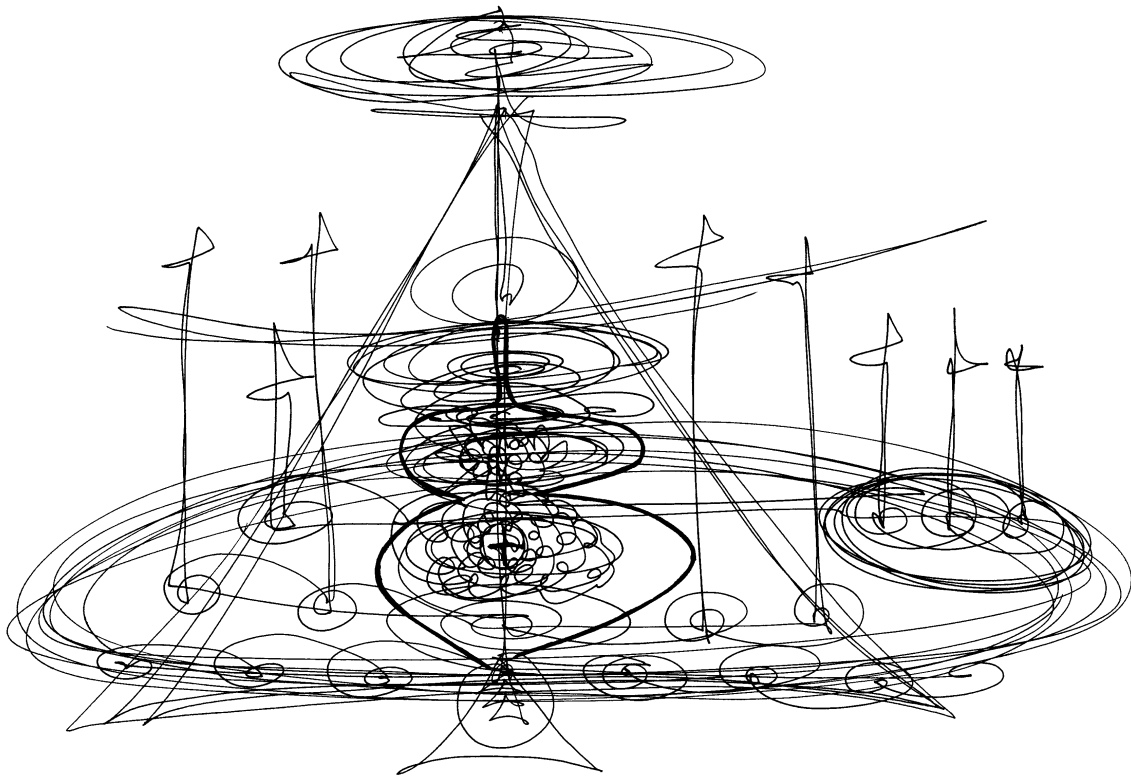
Nabídka nahrávek, kterou jsme otiskli v minulém čísle Občasníku, je stále aktuální. Pokud si budete chtít kteroukoliv z nich objednat, je to stále možné. Seznam přednášek je umístěn i na našich webových stránkách.

K této stávající nabídce přidáváme nahrávku z přednášky v Týništi, která se konala v březnu tohoto roku a která byla velmi zdařilá. Navíc byla na nevědní téma – Léčitelství a lékaři, takže věříme, že i stejně jako ostatní nahrávky Vás něčím novým obohatí.

• **Léčitelství a lékaři, Josef Staněk**, pouze hudební CD (2ks), 2 h 30 min, 200 Kč

Obsah: Vztah léčitelů a lékařů u nás a ve světě; Objevy moderní vědy; Jak jsem se k léčitelství dostal; Co je nemoc; Kdy léčení funguje a kdy ne; Samoléčba mezi partnery; Léčitelé a peníze; Léčivé obrázky, aj.

• Jak bylo výše zmíněno, lze si již objednat i nahrávku z brněnské přednášky **Falzifikace a falzifikátoři českých dějin**, která se bude konat 23.4.2005. (pouze hudební CD, 200 Kč)

Energetická kresba pro posílení vitality a obranyschopnosti pro toto jarní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením kopie kresby (i zmenšené) u sebe s prosbou k přírodním silám, vesmírným zdrojům a Matce Zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)

